Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

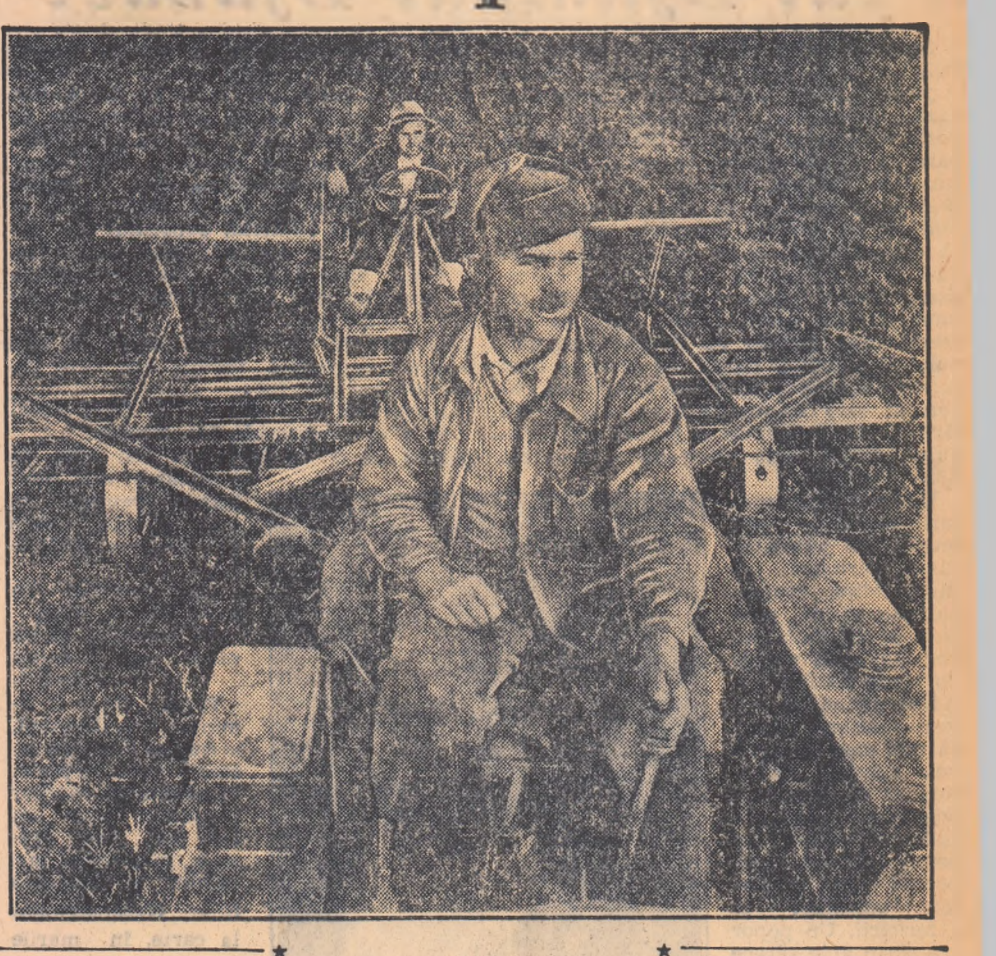
Anul XI Seria II-a Nr. 1911 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 22 iunie 1955

De pe întinsul patriei

Pentru obținerea unei recolte de peste 2000 kg. porumb boabe la hectar, fiecare țăran muncitor, fiecare muncitor din agricultură se străduiește să îngrijească culturile cît mai bine. Suprafața prășită cu mijloace mecanizate sporește tot mai mult.

Anul acesta, la gospodăria colectivă „23 August" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, buchetatul și prășitul porumbului au fost mecanizate în întregime.

In fotografie: Prășitul mecanic al porumbului se execută cu ajutorul cultivatorului tras de un tractor de la S.M.T.-Făcăeni.

OMENIREA VEGHEAZĂ!

IN ZIUA ACEEA Mimi s-a întors de la școală mai devreme ca deobicei. Era parcă mai altfel decît în celelalte zile. Alerga țopăind într-un picior și rîdea, rîdea cu adevărat. Se întîmpla aceasta pentru prima oară în cei opt anișori de viață ai ei. Totdeauna tristețea îi umbrea privirea și părea absentă la lumea înconjurătoare. Maică-sa, Marguerite, nu o auzise niciodată rîzînd. Și acum...

— Măicuțo, știi, am luat o notă mare!

O notă mare la acest copil care nu reușea niciodată să rețină ceva, era un lucru deosebit. Și fetița îi povesti mamei sale că la ora de franceză ea a fost singura din clasă care a putut să spună ce înseamnă un cuvînt.

— Și ce cuvînt era acela?

— „Calcinat", mămico...

Era cuvîntul pe care îl auzise neîncetat în casă, pentru că tatăl ei fusese calcinat într-un lagăr hitlerist...

Lucrurile povestite mai sus sînt relatate într-o schiță a lui André Stil, dar ele nu sînt rodul fanteziei scriitorului. Nenumărați copii de pe continentul nostru și de pe alte continente au luat primul contact cu viața cunoscînd urgia războiului. Mulți copii în locul cîntecelor de leagăn au ascultat șuieratul bombelor, iar părinții și i-au cunoscut dintr-o fotografie îngălbenită de vreme și păstrată ca bunul cel mai de preț. Mimi din schița lui André Stil a reținut cuvîntul „calcinat", dar nenumărați copii japonezi au învățat prea de timpuriu ce înseamnă „bomba atomică". Și există în zilele noastre brute care ar voi ca toți copiii omenirii în loc de „mamă" să silabisească cuvîntul „bomba atomică".

Conștiința omenirii este însă trează. Incepînd de astăzi, vreme de mai multe zile, Helsinkiul adăpostește pe exponenții acestei conștiințe, întruniți la Marea Adunare Mondială a Păcii. Adunarea aceasta nu este un congres care strînge laolaltă oameni de aceeași convingere politică. Adunarea de la Helsinki reunește 2.000 de oameni din 75 de țări, oameni care n-au aceeași convingere politică, care aparțin celor mai diferite grupări politice, care se închină lui Cristos, lui Buda sau lui Mahomed, dar care au găsit o trăsătură de unire peste toate deosebirile, și anume dorința de a feri omenirea de un nou măcel. La ea vor răsuna glasuri în cele mai felurite limbi, exprimînd diferite concepții politice dar însuflețite toate de aceeași năzuință nobilă, profund umană, către pace. Faptul că Edouard Herriot, președintele de onoare al Adunării Naționale a Franței, Sunao Sonoda, ministrul adjunct de Afaceri Externe al Japoniei, Siradjudin Abbas, membru al guvernului indonezian, Salvador Allende, vice-președintele senatului chilian și numeroase alte personalități au sprijinit pregătirile în vederea Adunării, demonstrează amploarea de care s-a bucurat această întîlnire internațională.

Ideea că pacea poate fi consolidată, ideea că oamenii, indiferent de orînduirea socială în care trăiesc, sînt în egală măsură interesați în apărarea păcii, că o coexistență pașnică îndelungată este perfect posibilă, stăpînește în zilele noastre masele largi. Este caracteristică noilor realități istorice amploarea colosală a mișcării pentru pace, mișcare vie, combativă, căreia îi este străin pacifismul neputincios în fața evenimentelor.

Dacă unii politicieni înrăiți din occident sînt nevoiți în prezent, mai mult decît oricînd, să-și camufleze acțiunile războinice în dosul vorbăriei despre pace, aceasta este un simptom al influenței pe care o exercită dorința de pace a popoarelor, un indiciu al măsurii în care această dorință stingherește planurile organizatorilor unui nou război. Dar trebuie să fie limpede că popoarele nu pot fi înșelate cu vorbăria despre pace.

Adunarea de la Helsinki se deschide în ziua în care se împlinesc 14 ani de la agresiunea săvîrșită asupra Uniunii Sovietice de către cetele hitleriste. Anii care au trecut de atunci au maturizat popoarele și le-au făcut să înțeleagă că orice fel de planuri clădite pe ideea unei agresiuni antisovietice sînt sortite unui faliment rușinos. Statul Sovietic și-a cîștigat încrederea oamenilor iubitori de pace de pretutindeni. Este suficient să amintim răsunetul produs de recentele acțiuni diplomatice ale U.R.S.S. — încheierea Tratatului de stat cu Austria, propunerile cu privire la dezarmare, tratativele sovieto-iugoslave, demersul în vederea normalizării relațiilor cu Republica Federală Germană, tratativele sovieto-japoneze etc. Cu o amărăciune nereținută ziarul burghez „L'Information" scria că „diplomația sovietică este superioară diplomației occidentale pentru că este o diplomație dinamică, bazată pe simțul realității și corespunde dorinței popoarelor de a se ajunge în sfîrșit la un acord".

In prezent, există depline condiții pentru realizarea climatului necesar unei îndelungate coexistențe pașnice. Pentru aceasta este nevoie ca toate puterile să depună eforturile necesare, animate de dorința sinceră de înțelegere. Aceste eforturi vor fi cerute cu o deosebită vigoare de către participanții la Adunarea de la Helsinki. Aceste eforturi sînt cu atît mai necesare, cu cît de ele depinde reușita tratativelor între șefii guvernelor celor patru puteri proiectată pentru luna iulie la Geneva.

Poporul și tineretul nostru, ai căror reprezentanți se găsesc în sala Adunării Mondiale de la Helsinki, are profunda convingere că măreața mișcare a zilelor noastre pentru apărarea păcii, va fi încununată de succes. Mandatul dat delegaților poporului romîn exprimă năzuința noastră spre pace, dorința noastră de a continua munca pașnică de construcție a unei vieți mai bune, interesul nostru sincer către normalizarea relațiilor cu toate statele. Iubitori de pace, oamenii simpli din R.P.R. urmăresc însă cu vigilență desfășurarea evenimentelor. Pacea trebuie doar apărată cu toată energia!

Poporul romîn, stăpîn pe soarta sa, popor liber și fericit, salută pe solii păcii adunați la Helsinki și îi asigură de neclintita sa încredere în triumful cauzei păcii!

Popoarele veghează! Niciodată tinerele vlăstare ale omenirii nu vor mai crește obsedate de cuvîntul „calcinat". Norii războiului nu trebuie să mai întunece cerul omenirii.

Premierea fruntașilor în acțiunea de colectare a metalelor vechi

La Arenele Libertății a avut loc marți după amiază adunarea tineretului din Capitală în cadrul căreia au fost premiate organizațiile de U.T.M., de pionieri și tinerii fruntași în acțiunea de colectare a metalelor vechi.

Adunarea a fost deschisă de tov. Miron Olteanu, prim secretar al Comitetului orășenesc București al U.T.M.

Despre rezultatele muncii organizațiilor de U.T.M. și de pionieri din Capitală în acțiunea de colectare și expediere a metalelor vechi în perioada 15 aprilie — 15 mai a vorbit tov. Ion Căpitanu, șeful secției muncitorești a Comitetului orășenesc U.T.M. București.

Vorbitorul a subliniat elanul cu care tineretul din Capitală a răspuns chemării de a colecta și trimite uzinelor metalurgice cît mai mult fier vechi.

Pe întreaga Capitală între 15 aprilie și 15 mai au fost strînse 1.550.000 kg. metale vechi. La acțiunile care au fost organizate au luat parte 260.000 de tineri. Steagul de fruntaș pe Capitală a fost cîștigat de tinerii din raionul Lenin care au adunat 360.000 kg. metale vechi. Printre fruntași sînt de asemenea tinerii din raionul Gh. Gheorghiu-Dej care au colectat 280.000 kg. metale vechi și cei din raionul Grivița Roșie care au adunat 159.000 kilograme.

In încheiere vorbitorul a arătat că din cantitatea de metale vechi adunate de tinerii din Capitală se pot fabrica 240 de tractoare K.D. 35, 240 de strunguri, 240 batoze, 240 semănători, 240 secerători-legători și 240 pluguri cu tracțiune animală.

A urmat premierea organizațiilor de U.T.M., de pionieri și a tinerilor care s-au evidențiat în acțiunea de colectare a fierului vechi.

Cu mult entuziasm participanții la adunare au aprobat propunerea făcută de Comitetul orășenesc U.T.M. București ca pînă la Festivalul de la Varșovia tineretul din Capitală să strîngă încă 100 vagoane de metale vechi.

(Agerpres)

O inițiativă interesantă

In cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților și a zilei de 23 August, pionierii, cititori ai cărților secției tineret și copii de la biblioteca centrală din Iași, au pornit o acțiune foarte frumoasă: legarea tuturor cărților deteriorate din bibliotecă.

Muncind cu dragoste ei au legat peste 250 de cărți deteriorate. Frumos legate și aranjate în rafturi ele așteaptă să fie citite de cît mai mulți pionieri și școlari. Printre cei care au muncit cel mai mult la schimbarea aspectului cărților din această secție sînt și pionierii Teodorescu Maria, Filpan Rodica și Lindhard Carol.

Corespondent
ELIȘCA DAN

Parcul pionierilor

In primăvara aceasta, orășelul Piatra Olt s-a împodobit cu un nou parc, Parcul pionierilor. Făuritorii lui sînt pionierii unității nr. 8 din localitate. Alei minunate, peluze cu flori și pomi sădiți nu de mult, îi dau un aspect plăcut. La umbra răcoroasă a pomilor din parc, locuitorii orașului vin să petreacă cîteva clipe plăcute.

Pionierii poartă mereu de grijă parcului lor. Ei udă florile, aranjează peluzele cu regularitate, menținînd astfel aspectul lui mereu proaspăt. Fără să se laude, ei se mîndresc cu parcul lor în care, în afară de băncile la care au fost ajutați de muncitorii de la C.F.R. și Sfatul popular, totul este făcut de ei.

La amenajarea parcului au muncit cu hărnicie toți pionierii unității, dar în mod deosebit Florescu Lucian, Mihăilescu Traian și Lungu Mariana.

Corespondent
NICOLAE COMISARU

PE LITORALUL MĂRII NEGRE

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru).

Zilele însorite ale vacanței de vară au sosit. Taberele pionierești, parcurile și cluburile de pe litoralul Mării Negre își așteaptă cu nerăbdare oaspeții gălăgioși. Primele trenuri cu pionieri și școlari din diferite colțuri ale țării au început să sosească la Vasile Roaită. Zilele acestea a fost ridicat pe catarg primul drapel roșu pionieresc de pe litoral. Ridicarea drapelului a anunțat deschiderea oficială a taberei republicane aparținînd Direcției medicale C.F.R. Cinci sute de copii au început să facă plajă, să se bălăcească în apele albastre și să se joace. Pavilioanele taberei construite în anii puterii populare sînt dotate cu tot confortul necesar. Minunatele condiții ce sînt asigurate aici dau posibilitatea copiilor să-și petreacă din plin însorita lor vacanță. Din primele zile au început acțiuni interesante în tabără. Pionierii învață jocuri și cîntece noi, vorbesc despre orașul sau satul lor natal, povestesc întîmplări hazlii, spun ghicitori în jurul focului de tabără și urmăresc pe hartă drumul delegațiilor din diferite țări ale lumii spre Varșovia.

Cercurile mîinilor îndemînatice și-au propus să facă insigne ale pionierilor, cutii, casete și steme din scoici pictate pe care le vor trimite în dar participanților la Festival.

Cu 6 luni înainte de termen

Clădirile fabricii de pielărie și încălțăminte „Flacăra Roșie" din Capitală au fost împodobite ieri cu steaguri roșii și tricolore vestind prin aceasta o sărbătoare a muncitorilor de aici: realizarea producției globale prevăzută în planul cincinal cu mai bine de 6 luni înainte de termen. Cu prilejul mitingului care a avut loc marți după amiază, colectivul acestei fabrici a făcut bilanțul realizărilor obținute pînă acum. Producția de încălțăminte a crescut în comparație cu anul 1950, cu 18 la sută, iar producția de piele cu 13 la sută.

Realizarea înainte de termen a planului cincinal se datorește preocupării permanente a tehnicienilor pentru introducerea de noi metode de lucru, care au dus la perfecționarea continuă a procesului de producție. Astfel în fabrică au fost instalate 3 benzi glisante, s-au mecanizat numeroase lucrări și s-au aplicat în producție 316 inovații pe baza cărora s-au realizat economii în valoare de 3.881.000 lei. Toate acestea au făcut ca productivitatea muncii să crească în acest an, în comparație cu anul 1950, cu peste 30 la sută. In întrecerea socialistă s-au evidențiat muncitoarele Ioana Nicodim, Elena Micu, Georgeta Ciolan, Ana Bendorfeanu și altele, care își depășesc zilnic planul de producție cu 30—40 la sută.

Cine-i va depăși pe fruntași?

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). — Aproape că nu există tînăr în orașul Ploești care să nu cunoască hotărîrea luată la consfătuirea pe oraș: „În cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților și a zilei de 23 August să colectăm cît mai mult fier vechi".

Numărul tinerilor antrenați în această acțiune patriotică a sporit mult în ultimul timp și odată cu aceasta și succesele obținute.

Tinerii de la întreprinderea metalurgică „Flacăra" au colectat în cinstea zilei de 1 Mai 11.000 kg. fier vechi. Ei au organizat, după orele de schimb, ore de muncă voluntară pentru strîngerea materialului feros din incinta întreprinderii lor. Munca a fost organizată pe echipe aflate în întrecere. S-au alăturat tinerilor și oameni cu părul albit de vreme. Aveau ambiție să-i întreacă. Rezultatul încă nu se cunoaște, deoarece acțiunea continuă cu aceeași intensitate.

La sortarea primelor cantități de fier vechi au fost găsite 16.000 kg. de fontă aruncată prin diverse colțuri ale fabricii.

Care e mai viteaz? Acest lucru se poate vedea după rezultatele fiecăruia. Deocamdată utemiștii Stoica Gheorghe, Fofirea Constantin, Baicu Constantin, Oprescu Letiția, Enache Eugenia din echipele conduse de utemiștii Marcu Ion, Munteanu Teodor și Anghel Nicolae au ocupat primele locuri. Mîine? Mîine poate că vor fi alții, sau tot ei.

Lucrează în contul anilor 1956 și 1957

Un număr de peste 41 de brigăzi și echipe de mineri de la întreprinderea carboniferă din Comănești muncesc în contul anilor 1956 și 1957. Printre acestea se numără brigăzile conduse de minerii Alexandru Bran care aplică metoda graficului ciclic și Gheorghe Crețu de la mina Rafira, Ion Mălaimare de la mina Lumina, Mihai Roșu și Grigore Hanu de la mina Leorda, Constantin Hrenaru de la mina Galion etc.

Datorită acestor succese, colectivele minelor Asău, Lumina și Rafira extrag cărbune în contul lunilor septembrie, august și respectiv iulie 1955.

La data de 20 iunie minerii din întreaga întreprindere carboniferă din Comănești au extras cărbune în contul zilei de 27 iunie. Prin continua ridicare a calificării minerilor, productivitatea muncii pe fiecare muncitor a crescut în acest an cu 20 la sută față de primul an al cincinalului.

(Agerpres)

Hărnicia tinerilor tractoriști

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — La S.M.T. Vînju Mare din regiunea Craiova, munca pentru terminarea la timp a reparațiilor tractoarelor și mașinilor agricole necesare campaniei de recoltat se desfășoară cu intensitate. Utemistul Stănculescu Constantin, șeful brigăzii a 8-a, împreună cu tractoriștii Fotescu Ioan și Drinceanu Gheorghe, au terminat reparațiile cu 15 zile înainte de data fixată. La S.M.T. Vînju Mare sînt și alți tineri care nu precupețesc nici eforturi și nici pricepere pentru ca treaba să se desfășoare într-un ritm viu. La reparatul batozelor, de pildă, utemistul Afrim Ilie, efectuînd lucrările repede și de bună calitate s-a situat printre fruntași. Și tinerii Nișulescu Mihai, Fleancu Gheorghe, Izbiceanu Georgeta și alții, care repară secerătorile-legători au muncit cu multă hotărîre, terminînd înainte de timpul stabilit repararea celor 8 secerători-legători.

Pe lîngă pregătirea mașinilor pentru recoltat, tinerii din stațiune, mobilizați de organizația U.T.M. participă și la acțiunea patriotică de strîngere a fierului vechi, pornită în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților și a zilei de 23 August. Pînă de curînd ei au strîns peste 12.000 kg. fier.

Din activitatea cooperativelor

Cooperativa din comuna Brezoaiele, raionul Răcari, desfășoară o activitate bogată în scopul dezvoltării schimbului dintre oraș și sat.

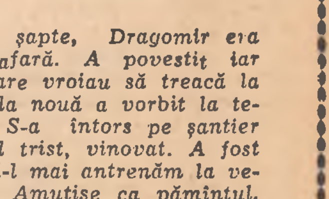
În primăvara aceasta cooperativa, al cărei președinte este tovarășul Nicolae Ene, a contractat recolta de cartofi de pe 140 hectare, ceea ce reprezintă 560 tone. Țăranii muncitori care au încheiat contracte cu cooperativa au primit ca avans 276.780 lei. Pînă cum cîteva zile cooperativa a încasat 77.600 lei din vînzarea celor 104 tone cartofi recoltați. Recoltarea continuă cu intensitate. Numai într-o singură zi au fost transportate 32 care cu cartofi.

★

La 19 iunie consiliul de conducere al cooperativei din comuna Bucecea, raionul Botoșani, a premiat din fondul cultural al cooperativei 25 elevi fruntași la învățătură, fii ai membrilor cooperativei, fruntași la achiziții și contractări. Printre elevii premiați se numără și Gheorghe Stelian, Paveliuc Maria, Codaria Valeria și alții. A fost de asemenea premiată și învățătoarea Giurgiubașa Consiela, pentru munca depusă în educarea copiilor.

Scrisori de pe șantierele naționale ale tineretului (II)

Comandantul

Dragul meu,

Comandantul brigăzilor de pe șantier, despre care vreau să-ți povestesc cîte ceva, e un bărbat de aproape treizeci de ani, avînd înfățișarea cea mai obișnuită cu putință: scund și-ndesat, cu obrajii-mpliniți și rumeni, ochii mici, albaștri, fără scînteieri drăcești. Cîțiva brigadieri, care-l știu mai demult, susțin că omul are totuși un semn aparte, după care-l poți recunoaște dintr-o mie; fie că e frig de crapă pietrele, fie că e cald de te-apucă năbădăile — poartă pufoaică! Întotdeauna e grăbit — străbate distanțe de zeci de kilometri pe jos, călcînd mărunt, apăsat — și mereu se lovește cu palma peste frunte, semn că și-a amintit de ceva care nu suferă amînare. Mănîncă pe unde se nimerește — e bine venit la orice cantină a șantierului — și doarme tot așa. De obicei se culcă tîrziu și doarme fără vise. Dacă-n miez de noapte dă Iordăchescu peste el și-l mișcă numai un pic — comandantul se trezește brusc, sare drept în pantaloni, trage bocancii și pufoaica și-i gata de drum. Înseamnă că pe șantier e vreo neregulă. Somnul a pierit de pe fața lui, fără să lase urme și, înviorat, pornește alături de Iordăchescu să măsoare băltoacele pînă la sectorul cu pricina.

Dragomir Vasile, comandantul, e omul șantierelor. Ozana-Cracău e al treilea șantier pe care lucrează de la începutul începutului. Căci — trebuie spus — nu acceptă în ruptul capului să vie pe șantier ca la pomană, după ce toate merg strună. Pasiunea lui e să vadă cum pe terenuri lăsate în paragină se înfig țăruși, apoi cum se ridică barăci și vin mașini și oameni — oameni puzderie. Pe șantier a intrat în organizația U.T.M. și — tot pe șantier — în rîndul comuniștilor. Bineînțeles, nevasta și-a cunoscut-o pe un șantier și a avut de nuntași mii de brigadieri. Pe atunci, în urmă cu vreo trei ani, era un flăcău țanțoș și arțăgos ca un drac și pe deasupra tare neîndemînatic. Avea mult de lucru și se întîlnea destul de rar cu viitoarea soție. De obicei, discuțiile între ei aveau un caracter oarecum oficial, aspru — însoțite totuși de priviri mai așa, mai drăgăstoase. El întreba:

— „Spune, la cine ții tu mai mult — la partid sau la mine?" Și-n așteptarea răspunsului, Dragomir tremura. „Dacă zice că ține la mine mai mult, atunci o las"... Pe urmă toate discuțiile astea i s-au părut caraghioase — și într-o seară a strîns fata în brațe și a cerut-o de nevastă. La vreo lună după căsătorie i-a cerut soției să se califice sudor. Era în miezul iernii, o iarnă grea și tare păcătoasă. Dimineața plecau amîndoi de-acasă, ținîndu-se strîns de braț, să nu-i rostogolească vifornița. „O să înghețe pe schele, sărmana, gîndea Dragomir, înduioșat. Am suflet de cîine, o chinuiesc ca pe un drac"...

— Ce-ar fi să amîii calificarea pînă la primăvară?...

— Ba nu, că tu ai zis să mă calific acuma... se smucea ea. Dragomir începea s-o roage cu frumosul, dar degeaba. Dacă înghet, eu înghet — ce-ți pasă? Na, o să înghet — și-o să rămîi fără nevastă...

— Nu vorbi așa — se ruga Dragomir. Soția se punea pe rîs — și-l îndemna să rîdă și el, să se încălzească. Peste vreo cîteva luni au fost repartizați amîndoi la Bicaz. Au strîns toată averea în două cufărașe și nu s-au mai oprit pînă la Tunel-intrare.

— Îți place aici, nevastă?

— Îmi place, cum să nu...

— Atunci îi bine — și să știi că de aici înainte, cînd ne-om muta de pe-un șantier pe altul nici n-o să te mai întreb dacă-ți place ori nu...

— Fie și așa...

Pînă prin februarie, anul acesta, Dragomir era secretar al comitetului raional U.T.M.-Moinești. Il aleseseră secretar cu toate că el zicea că, așa și pe dincolo, nu prea se împacă cum se cere cu munca asta. Cînd a venit vorba de Ozana-Cracău, Dragomir a făcut pe dracu-n patru și a obținut aprobarea să plece. Soția a rămas la Moinești — că avea de lucru acolo.

La Ozana se ridicau barăci și se fixa traseul viitoarei linii ferate. L-a întîmpinat Iordăchescu, nituitorul de la Galați — fără pîine și sare și vorbe prea dulci:

— Măi, Dragomire, tu ai venit aici să faci treabă ori...

— Dar ce, mai încape vorbă? a sărit celălalt.

— Păi dacă-i așa, măi Dragomire, de ce stai ca un stîlp în fața mea? Dă o fugă pînă la barăci și pune-i pe ăia pe jar, că mîine, poimîine vin brigadierii și n-au unde dormi.

„Aha, am dat peste unul și mai al dracului decît mine", a gîndit comandantul, ținînd-o întins către barăci. Cu Iordăchescu s-a împrietenit din prima zi. Au înjurat împreună pe cei care nu se prea omorau cu construirea barăcilor — au și trimis vreo doi la plimbare — apoi și-au povestit de toate și au rîs și s-au perpelit, gîndind la neveste. Peste cîteva zile a sosit primul grup de tineri. Dragomir și Iordăchescu — și alții — le-au ieșit în întîmpinare. Douăzeci de tineri. Va-să-zică, aceștia vor fi primii douăzeci de oameni adevărați pe care-i va crește șantierul. Printre ei, Dragomir l-a descoperit pe Meleacă Vasile, fost brigadier la Bicaz.

— Cum îi, Vasile? a întrebat — și tot el și-a răspuns: Cum să fie — bine! Te numesc comandant de brigadă. Nu zice cîr, mîr, că ne supărăm, Vasile.

— E bine, tovarășe comandant.

— Sigur că-i bine, a rîs Dragomir. Băieți, de trei ori ca la brigadă!

— Hei rup, hei rup, hei rup...

Așa a fost inaugurat, într-o seară tîrzie, șantierul național Ozana-Cracău. De atunci, Dragomir bate drumul de la un șantier la altul — mărunțel, cu nasu-n pufoaică — sgîlțîie vreun tehnician care nu-și vede de treabă, ceartă un țîngău care stă proptit în lopată și se sgîiește la munți — și, dacă e nevoie, spune și o glumă. Știe glume puține și de obicei, cînd ajunge la sfîrșit le încurcă. Se-nroșește și mormăie: „Alta la rînd, pe asta am uitat-o. Stați să vă spun aceea cu romii care vroiau să treacă la creștinism"...

Numai că într-o zi, un brigadier, care ascultase cu multă luare aminte gluma cu trecerea la creștinism, i-a zis, trăgînd cu ochiul către ceilalți:

— Acuma spune-ne și gluma aceea cu salopetele.

— Care? a întrebat comandantul, nedumerit.

— Cu salopetele acelea care tot vin și nu mai ajung la noi...

Dragomir a tăcut, s-a-nroșit ș-a-ngălbenit — nici nu știe ce s-a mai întîmplat cu el. De o lună cere într-una salopete pentru brigadierii noi sosiți. Cei în drept să rezolve problema asta se jură cu mîna pe inimă, că „mîine sosesc"... „Mîine" acesta e cam lunguleț, iar Dragomir răspunde cu obrazul lui în fața brigadierilor.

— Tovarășe Dragomir, să ne dai salopete, că dacă nu...

— Dacă nu? Ce vreți să faceți? Să plecați? Linia ferată trebuie construită. Cine vrea să plece — mîna sus!

Nimeni nu ridică mîna.

— Aveți dreptate. Vă trebuie salopete și le veți primi. Răspund eu...

Brigadierii se apucă de lucru. 34 kilometri de linie pînă la sfîrșitul lui decembrie. S-au angajat să termine lucrările mai devreme. Dragomir pleacă iar la drum — chinuit și vînăt — pleacă să sgîlțîie cîțiva tovarăși care stau prin birouri ca niște căscați. Pleacă și Iordăchescu.

— Brigadierii au nevoie de salopete. Dați-le salopete.

— Să vedeți...

— Salopete vrem!

— Tovarăși...

— Bine, dacă-i așa, haideți voi pe șantier și dați cu tîrnăcopul...

Și au sosit salopetele.

Vreme de o lună și ceva, Dragomir a strîns ban cu ban și i-a pus deoparte, cu gîndul să-i cumpere feciorului un cadou de ziua lui. Gheorghiță împlinește doi ani — și tatăl o să-i trimită cămășuță nouă și pantofiori. Într-o zi, către prînz, i-a zis lui Iordăchescu că ar vrea să dea o fugă pînă la Tîrgu Neamț.

— Pentru ce, Dragomire?

— Așa, să mai văd și eu lumea! a zis celălalt, zîmbind stînjenit. Se sfia să aducă vorba de cadoul pentru fecior.

Iordăchescu era abătut, fuma într-una și scăpa cîte o înjurătură. Într-un tîrziu, s-a întors spre Dragomir și a zis, chinuit:

— Ce ne facem? Avem aici băieți buni, fruntași, care muncesc cît zece... Să-i premiem, să le dăm măcar niște cărți...

— Și eu m-am gîndit, a îngînat Dragomir. A rămas un pic pe gînduri, apoi a zis: eu am niște bani și-i dau... Mă duc la Tîrg să cumpăr cărți...

— Nu Dragomire că-ți trebuie și ție banii...

— Nu te-ngriji de mine... Mă duc...

— Atunci stai mă Dragomire să-ți dau și eu cît am...

Dragomir s-a dus la Tîrgu Neamț și a cumpărat cărți pentru brigadierii fruntași.

Aseară pe la șapte, Dragomir era vesel din cale afară. A povestit iar despre romii care vroiau să treacă la creștinism. Pe la nouă a vorbit la telefon cu soția. S-a întors de la telefon abătut, zîmbind trist, vinovat. A fost cu neputință să-l mai antrenăm la veselia noastră. Amuțise ca pămîntul. Tîrziu, ne-am culcat și spre miezul nopții, s-a întors către mine și a bîiguit:

— Am și eu un copil... Am și eu un copil... a repetat și după aceea a tăcut și în cămăruță s-a făcut liniște. A înghițit în sec de cîteva ori, apoi într-un tîrziu a adăugat: — „Hai să ne culcăm"... și a tras plapuma peste el.

Eu am stins lampa cu feștilă și am așteptat în tăcere deplină. El a încercat să sforăie, ca să-mi dea impresia că doarme. Nu l-am tulburat — dar într-un tîrziu s-a întors iar către mine și mi-a șoptit atît de duios încît aproape mi-au dat lacrimile: — Am și eu un copil... și acum a împlinit doi ani și vorbește... și mi-e un dor nebun de el...

Dragomir și-a înfundat capul în pernă și iar a amuțit ca pămîntul. N-a închis ochii nici măcar pentru o clipă... Se spune că în nopțile albe oamenii încărunțesc... Se pare că așa e...

NICOLAE ȚIC

Ozana-Cracău, iunie 1955.

Marea tinerețe a lui Djambul Djabaev

Spre cel de al 100-lea an al existenței sale — vîrsta patriarhilor biblici — s-a rupt firul vieții marelui fiu al poporului kazah, de-apururi înconjurat de dragoste, cîntărețul Djambul Djabaev. Mi se pare că singur gîndul că omul acesta a cunoscut lumina soarelui între 1846 și 1945 ar fi de-ajuns ca să-l înconjure pe cîntăreț în aureola legendei, uimindu-i pe contemporani și pe urmași, îndemnîndu-i să se aplece cu o nestăvilită curiozitate asupra operei sale. Și de-abia atunci, făcînd acest lucru, uimirea lor crește încă, pentru că longevitatea acînului Djambul a risipit, cu energia unei superbe arteziene, cîntecele bogate ale poporului care stăpînește ținuturile dintre țărmul Mării Caspice și hotarele Sintzianului, dintre taiga siberiană și masivele Asiei Centrale.

Un popor pe care țarii Rusiei și beii feudali ai pămîntului îl sortiseră să nu-și ridice grumazul din țărînă, pînă cînd ei, stăpînii, nu vor mai avea nevoie de truda robilor lor. Adică niciodată, în vecii-vecilor, pentru că nici cînd de bună voie stăpînii jefuitori nu ar renunța la bogățiile strînse din sudoarea robilor. Un popor nomad, pribegind în căutarea pășunilor și a fericirii. Un popor ale cărui aule sărace zăceau în întunericul nopții blestemate, un popor care nu cunoștea litere și nu le-ar fi cunoscut niciodată

...dacă într-o toamnă cu negură și mînie la Petrograd, capitala imperiului rus, închisoare a popoarelor, n-ar fi bubuit tunurile unui vas numit Aurora,

...dacă partidul proletariatului nu ar fi avut înscrisă între poruncile sale sfinte pe aceea a unirii tuturor celor ce muncesc din toate țările,

...dacă Puterea Sovietică n-ar fi dat naștere Republicii Socialiste Sovietice Kazahe.

În cîțiva ani, un popor întreg a intrat pe făgașul larg al civilizației. Au căzut în rugină lanțurile străvechi ale feudalismului. Un salt gigantic s-a săvîrșit peste o întreagă etapă istorică și, cu ajutorul deplin al fraților ruși, Kazahstanul a intrat, cu toate pînzele desfășurate, în socialism. Bumbacul a îmbrăcat pămîntul într-o hlamidă albă; s-au ridicat ca-n poveste orașele; colhozurile milionare s-au înmulțit de la an la an; s-au aprins luminile în aule și la acele lumini păstorii au citit primele cărți în limba lor.

Atunci s-a petrecut și minunea vieții bătrînului acîn Djambul Djabaev. Revoluția Socialistă i-a ieșit în cale pe cînd cîntărețul popular avea 70 de ani. El a îmbrățișat-o cu înfocare, a ridicat sus steagul lui Lenin și a început să-i cînte imnuri de slavă, atît de fierbinți, atît de pătimașe, încît căldura lor, patosul lor, i-au topit bătrînețea.

A întinerit Djambul. A simțit iar puterile tinerești de cînd improviza, din aul în aul, poeme, balade epice și legende istorice în care preamărirea faptelor strălucite ale djighiților, nobilii călăreți, vitejii însetați de lupta pentru dreptatea poporului.

Dar acum puterile îi reveniseră însutit sporite. Djambul simțea că are o datorie mare — să aducă Puterii Sovietice prinosul recunoștinței poporului kazah. A strîns pentru aceasta tăria razei de soare, măreția zborului de șoim, dulceața izvoarelor, blîndețea umbrarelor, suspinul îndrăgostitului și gînguritul pruncului — și tuturor le-a dat glas transfigurat, și tuturor străvechea dombra, simplu instrument popular cu două coarde le-a dat o frumusețe nebănuită încă. Fericit a fost Djambul ivind operele adevăratei sale tinereți: „Patria mea", „Marea lege stalinistă", „Cîntec de leagăn", „Fiul secolului", lucrări cunoscute apoi în lumea întreagă. Fericit a fost Djambul că a ajuns să vadă răsăritul poporului său, fericit a fost că, din înălțimea unui veac, a putut privi înainte drumul urmașilor, cu încredințarea că binecuvîntările sale vor fi împlinite.

El amintea celor tineri, avînd în glas o ură nemăsurată, vechile legi care îngenunchiau poporul:

„Legea ta, o Allah, și a ta Chan-Ablai
Și a ta sîngerosule țar Nicolai."

pentru ca ei să înțeleagă mai bine, să prețuiască mai mult legea dreptății în care trăiau, legea cea mare a sovietelor:

„Ea ce-mbină în ghirlanda de nații
În republici de-un rang, trup și suflet ca frații".

Totul, totul îi amintea lui Djambul, în fiecare clipă, de această nouă dreptate. Și sănătatea copiilor poporului său „cei mai tari, mai frumoși, mai voioși, mai zglobii", și chemarea fiilor Kazahstanului la carte, în marile școli ale capitalei patriei, și sporul uzinelor, al colhozurilor, caravanele belșugului, și zborul triumfător al avioanelor. Suflet din sufletul poporului său, Djambul i-a fost un ostaș credincios în clipele grele. Cînd fascismul s-a abătut ca un nor cu grindină asupra holdelor țării sovietice, bătrînul acîn a fost la datorie. A sîngerat și inima lui, în marea sîngerare a patriei; el și-a trimis fiii pe front — și ei au căzut în luptă. Leningradul asediat, chinuit, înfometat, lupta pe viață și pe moarte. Djambul adresa, cu voce puternică, oțelită, cuvîntul de îmbărbătare, „leningrădeni, copiii mei..." Cînd se scria cu sînge marea epopee a orașului de pe Volga, Djambul, cîntărețul popular în vîrstă de 97 de ani, crea „eroii Stalingradului". În fața barbariei nemărginite a dușmanului, s-a ridicat ca un scut odată cu armele oștirii sovietice și „Cîntecul dragostei și mîniei" al lui Djambul. Operele lui, traduse imediat, străbăteau fulgerător uriașele întinderi ale pămîntului sovietic; poporul le sorbea ca pe un izvor al încrederii în izbîndă, iar ecoul avut de cîntecele sale îi readuceau lui Djambul tinerețea.

S-a sfîrșit Marele Război de Apărare a Patriei. Acînul a slăvit pe făuritorii victoriei — și nu s-a odihnit.

Nu s-a odihnit acest membru al colhozului, ce-i poartă numele, nu s-a odihnit deputatul în Sovietul Suprem al R. S. S. Kazahă, nu s-a odihnit vorbitorul înflăcărat la marile adunări ale poporului său, nu s-a odihnit autorul cărților editate în milioane de exemplare, purtătorul ordinului Lenin — Djambul Djabaev. El nu vroia să se odihnească — bucuria libertății cerea inimii sale noi cîntece înfocate, ele țîșneau măiestre dintr-însa spre gloria pămîntului kazah.

El cunoștea multe basme despre fericire — și le vedea înfăptuindu-se în jurul său.

El cunoștea basmul despre tinerețea fără bătrînețe — și propriile sale puteri îi vorbeau despre adevărul acestuia.

Poate cunoștea ceva și despre viața fără de moarte; trăinicia cîntecelor sale va fi dovada cea mai convingătoare în fața generațiilor ce vin.

ȘTEFAN IUREȘ

NE SCRIU CITITORII

La Nadăș cu echipa artistică

Vine camionul. Vom merge la Nadăș. Tovarășii mei sînt veseli și aveau de ce: munciseră cu multă rîvnă. Învățaseră cîntece noi, repetaseră pe cele vechi, repetaseră jocuri și pregătiseră o piesă. Și acum mergeau în comuna vecină să prezinte acolo un program artistic.

— Gata? Atunci pornim anunță șoferul.

Pe drum toți rîd, discută. Tautul rămăsese de mult în urmă. Mașina cotește, ocolind Tirbolul pe panta ce se lăsa domol pînă la apele Cigherului. Se văd primele case din Nadăș. Cîntecele tinerilor stîrnesc interesul și oamenii ies curioși la porți, îi întîmpină cu bucurie, iar mulți dintre ei se și îndreaptă spre căminul cultural. Mașina se oprește. Sînt coborîte materialele și transportate în cămin.

În sală liniștea e întreruptă doar de cîte o răsuflare adîncă. Oamenii urmăresc cu atenție lupta lui Lazăr cu bandiții, redată în piesa „Lazăr Cernescu". Murmure de satisfacție se aud în sală cînd sînt prinși bandiții. Dintre artiștii amatori s-au remarcat Berar, care a jucat rolul lui Lazăr, Pavel Marin în rolul Ioneci, Tripan Elena în fața lui Lazăr, Jurca Ion, Radu Haiduc Elena. Trebuie menționat de asemenea meritul tovarășului profesor Covaciu Teodor, îndrumătorul echipei, care a ajutat pe interpreți și i-a învățat să trăiască rolurile din piesă.

Seara tîrziu, puțin obosiți, dar plini de bucurie, membrii echipei artistice, s-au întors acasă fericiți că au prilejuit țăranilor muncitori din Nadăș, raionul Ineu, cîteva ore plăcute.

Pe viitor ei vor munci mai mult, îmbogățindu-și programul artistic.

Corespondent
EMANOIL DIACONU

A sosit caravana

Filmul, care este cel mai bun mijloc de agitație în masă, a pătruns în cele mai îndepărtate colțuri ale țării noastre. Caravane cinematografice colindă fără încetare prin comunele și satele patriei.

Cînd caravana cinematografică nr. 7 a sosit în comuna Călata din raionul Huedin, aproape toți din sat: țărani muncitori, tineri, elevi, copii, au vizionat filmele prezentate. Vestea sosirii caravanei cinematografice în satele comunei Călata a provocat freamăt și bucurie de nedescris între țăranii muncitori dornici de a învăța mereu ceva nou.

Filmele prezentate în satul Călata, unde au participat peste 400 spectatori și în satul Văleni, peste 500 spectatori, au arătat experiența fruntașilor în agricultură, și metodele înaintate de lucru, cum ar fi, de pildă, semănatul cartofilor în cuiburi așezate în pătrat. Astfel, caravana cinematografică vine în ajutorul răspîndirii metodelor agrotehnice înaintate.

Corespondent
COZEA TRAIAN

Noi unități comerciale

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Potrivit hotărîrilor luate de sesiunea sfatului popular orășenesc, în orașul Cluj au fost deschise noi unități comerciale. Printre acestea se numără restaurantul modern „Pescărușul", o grădină de vară, un magazin „Alimentara", un centru de pîine model, precum și un magazin de pălării.

În curînd vor fi deschise și alte noi unități comerciale. Se lucrează în prezent la amenajarea unui restaurant vegetarian modern, a unui magazin pentru prezentarea produselor alimentare, a unui centru model de desfacerea zarzavaturilor și fructelor. De asemenea se vor deschide trei noi magazine „Alimentara" în cartierele muncitorești, un magazin de desfacere a articolelor de menaj și altele.

Harnicii îngrijitori de animale

Mulgătorul Ion Raț de la secția zootehnică a gospodăriei agricole de stat din Piatra Olt, regiunea Pitești, este fruntaș în muncă. Cărțile citite, sfaturile tehnicienilor și cursurile zootehnice pe care mulgătorul Ion Raț le-a urmat în fiecare an, l-au ajutat să obțină rezultate din cele mai bune. Cînd mulgătorul Ion Raț a fost primit în rîndurile candidaților de partid, el s-a angajat să muncească mai bine, să aplice metode înaintate de muncă, pentru ca astfel să poată obține noi realizări. Și el se ține de cuvînt. Acum, pe graficul de producție poți vedea că mulgătorul Ion Raț își depășește planul în fiecare lună.

Pe grafic nu sînt trecute însă metodele folosite de acest harnic mulgător. Metodele lui de muncă sînt cunoscute și aplicate de fiecare mulgător. De la oricare dintre ei poți afla că dimineața la ora 5 Ion Raț face curățenie în grajd și țesală cele 12 vaci pe care le are în primire. Hrănirea vacilor cu furaj concentrat și adăpatul le face la oră fixă. El respectă cu strășnicie orele de furajare cu masă verde ca și orele de plimbare a vacilor, aplică metoda mulsului în cruce, precum și alte reguli, ținînd seama de producția fiecărei vaci.

Ion Raț nu este fruntaș numai în buna îngrijire a vacilor. El este, în același timp, fruntaș și în popularizarea metodelor înaintate. Îi place ca fiecare mulgător să le aplice. Așa l-a învățat pe Gheorghe Ion, și rezultatele nu au întîrziat să se vadă. În luna mai, mulgătorul Gheorghe Ion, a muls de la același număr de vaci cu 635 litri mai mult lapte decît în luna aprilie.

Urmîndu-i exemplul și ascultîndu-i sfaturile, tinerii mulgători de la această secție obțin în fiecare zi succese în sporirea producției de lapte.

În luna februarie, la vacile îngrijite de utemistul Boar Lazăr, producția de lapte a scăzut cu 75 litri. Analizînd cauzele acestei scăderi, mulgătorul utemist a constatat că el nu s-a străduit să aplice în practică metodele înaintate așa cum face mulgătorul Raț și a lăsat ca totul să meargă de la sine. Fruntașii l-au ajutat să-și înlăture lipsurile și să aplice metodele înaintate.

În urma aplicării metodelor înaintate, sînt grăitoare și rezultatele obținute de tinerii mulgători Ungureanu Ion și Ungureanu Mihai. Începînd din luna martie, tînărul Ungureanu Ion, a obținut rezultate din ce în ce mai bune. Producția de lapte a vacilor îngrijite de el a crescut în luna mai pînă la 1906 litri. Tînărul mulgător Ungureanu Mihai a obținut și el o depășire a planului de producție în luna mai de 750 litri lapte.

Frumoase realizări au și tinerii de la crescătoria de porci.

Tînărul Militaru Nicolae, care muncește la această crescătorie, a citit mai multe broșuri din care a învățat metode noi de creștere și îngrijire a porcilor. De mai mult timp el s-a deprins să aplice în practică cele citite și învățate la cursul zootehnic.

— Dacă nu faci amestecul de concentrate cu cîntarul, după cum scrie cartea — spune el — degeaba îl mai numești furaj concentrat. „Experiența" cîntăririi după ochi și cu gălețile, care țin în multe părți loc de cîntar nu pot duce decît la depășirea consumului de furaj, dar fără folos.

Tot atît de importantă este și curățenia boxelor, padocurilor și jghiaburilor în care se pune hrana porcilor. Utemistul Militaru Nicolae respectă cu multă strictețe toate aceste reguli și ca el fac și ceilalți. Aplicarea acestor metode l-au ajutat pe utemistul Militaru să depășească încă din luna mai cu 8 la sută planul pe primul semestru.

Același lucru se poate spune și despre tînărul Ciobanu Radu. În luna aprilie, cinci scroafe pe care le are el în primire au fătat 50 purcei iar de la cele șase scroafe care au fătat în luna mai a obținut 22 purcei peste plan.

Urmînd exemplul comuniștilor și vîrstnicilor, tinerii îngrijitori de animale de la gospodăria agricolă de stat din Piatra Olt se străduiesc să obțină noi succese în dezvoltarea șeptelului și producției animale.

GH. SOCOTEANU
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Pitești

Petrecere studențească

IAȘI (de la corespondentul nostru). — Un nou an universitar, în care studenții au obținut rezultate frumoase, s-a încheiat.

Acum studenții pleacă să se odihnească. Înainte de plecare, comitetul orășenesc U.T.M. Iași a ținut să le facă o bucurie. La ștrandul de lîngă Palatul Culturii a organizat o petrecere în aer liber. Studenți s-au plimbat cu bărcile pe lacul de lîngă ștrand, au ascultat programe artistice și au dansat. La petrecere au fost invitați și tineri din întreprinderi și școli medii. Studenții împreună cu invitații au sărbătorit succesele, înveselindu-se pînă noaptea tîrziu.

PE URMELE MATERIALELOR NEPUBLICATE

Un angajament care trebuie controlat și îndeplinit

La cooperativa din comuna Măldărești, raionul Horezu, lucrează doi frați — Gheorghe și Nicolae Bîzu. Acest lucru — ne scria un corespondent voluntar — nu ar fi grav; ei sînt însă necinstiți. Nicolae Bîzu — gestionar, de multe ori pune deoparte unele produse (în special dulciuri), care iau alt drum. Nu de mult Gheorghe Bîzu, statistician la cooperativă, a dat pe ascuns unui cetățean cantități mai mari de bomboane. Deși la gazeta de stradă a apărut o caricatură referitoare la comportarea acestora, Gheorghe și Nicolae Bîzu au continuat în același „stil" ca și mai înainte.

„Sezisarea corespondentului este justă — ne comunică în urma cercetărilor întreprinse organul de resort căruia i-am înaintat acest caz spre rezolvare. Frații Bîzu opreau unele mărfuri pe care le vindeau după bunul lor plac. Pentru aceasta cît și pentru alte considerente, Gheorghe Bîzu, statistician la cooperativă, a fost scos din muncă, iar în ceea ce-l privește pe fratele său, Nicolae Bîzu, pentru atitudinea sa a fost discutat într-o ședință a consiliului de conducere a cooperativei. El a fost aspru criticat de colectiv și s-a angajat că va munci cinstit și că va deservi în mod civilizat pe consumatori".

Activitatea pionierească este sprijinită

Recent, un corespondent voluntar din regiunea Craiova ne scria:

„De mai bine de un an pionierii din comuna Raci sînt lipsiți de îndrumare și control din partea comitetului raional U.T.M. Strehaia. Ba mai mult: din ianuarie a. c. nu mai au nici instructor superior de pionieri. El a fost luat la raion. Cei 21 pionieri din comuna Raci doresc să desfășoare în bune condițiuni munca de organizație, de aceea invită pe cei în drept să ia măsurile corespunzătoare".

★

În răspunsul său, organul de resort ne comunică acum că cele semnalate de corespondent sînt juste. Au și fost luate o serie de măsuri.

„Biroul comitetului raional U. T. M. Strehaia a trimis un activist în comuna Raci în scopul de a recruta un instructor superior de pionieri și de a sprijini totodată munca organizației de pionieri".

Medicii la cîmp

De curînd, un grup de medici de la spitalul Mociu, raionul Sărmaș, s-a deplasat la gospodăria colectivă din Crișeni și la G.A.S. Cămărașu unde au făcut vizite medicale celor suferinzi.

S-au dat consultații pe specialități, la boli interne, chirurgie, ginecologie, pediatrie și stomatologie, scutind astfel pe cei suferinzi să piardă timpul venind la spital, acum cînd muncile agricole sînt în toi.

Medicii au fost ajutați din plin de către conducerile gospodăriei colective și gospodăriei de stat.

Personalul sanitar din Crișeni și Cămărașu și-a organizat active sanitare de masă, formate din absolvenți ai cursurilor sătești G.P.A.S. sau alți activiști de Cruce Roșie care-i vor ajuta. Totodată au fost complectate și trusele de medicamente.

Pentru îmbunătățirea sănătății mamei și copilului s-au dat consultații femeilor gravide care suferă de diferite boli. În același scop s-au luat măsuri pentru deschiderea unui cămin sezonier pentru copiii colectiviștilor din gospodăria colectivă Crișeni. Spitalul din Mociu a fost aprovizionat cu medicamentele necesare cazurilor de urgență și s-au rezervat saloane speciale pentru eventualii accidentați.

Corespondent
Dr. MIRCEA ANDRONESCU

Au început secerișul orzului

Membrii gospodăriei agricole colective „Jean Dobrescu" din comuna Drăghiceni, raionul Caracal, au început în ziua de 20 iunie secerișul orzului. Folosind două secerători simple ei au recoltat în prima zi de lucru 5 ha. de orz.

În aceeași zi, pe suprafața secerată, colectiviștii au executat greblarea spicelor rămase la recoltat și dezmiriștitul.

Au început recoltarea orzului și numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale din comunele Redea, Dobrotești, Băbiciu și altele.

„Împărătița lui Machidon" la Roșiori de Vede

Un colectiv al Teatrului Armatei din Capitală a prezentat luni seara la Roșiori de Vede în fața a peste 600 de spectatori, majoritatea țărani muncitori, noua piesă „Împărătița lui Machidon" de Tiberiu Vornic și Ioana Postelnicu, inspirată din lupta oamenilor muncii de pe ogoare pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Spectacolul, care s-a desfășurat pe scena cinematografului Carpați din localitate, a fost viu aplaudat de cei prezenți.

(Agerpres)

Vești din raionul Ineu

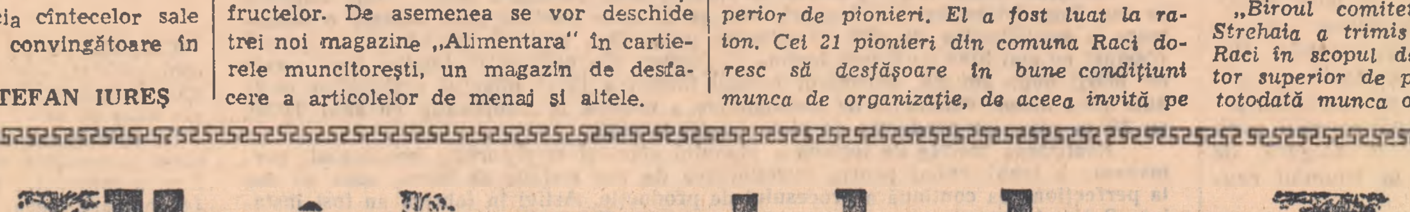
Elevii Școlii elementare din comuna Seleuș traduc în viață Hotărîrea C. C. al U.T.M. în legătură cu strîngerea fierului vechi. Pînă în prezent ei au strîns cantitatea de 350 kg. fier pe care l-au predat Centrului de colectare a fierului vechi. S-au evidențiat în această acțiune elevii: Berlo Ioan, Fetcuț Alexandru, Bendea Nicolae și alții.

Cetățenii din comuna Mărăuși mobilizați de organizația de partid au prășit la timp porumbul, ținînd seama de îndrumările ce le-au fost date. Astfel, numai în cursul unei săptămîni ei au reușit să prășească 8 hectare porumb.

Printre acei care au ieșit primii la prășit sînt Moț Alexandru, Nica Andrei și Nica Ioan.

Trecînd de curînd prin comuna Cermei am vizitat biblioteca căminului cultural. Ambele săli sînt întreținute într-o perfectă curățenie, cărțile sînt așezate frumos în rafturi, parcă te îndeamnă să le citești. Evidența cititorilor este ținută la zi. Aproape zilnic vin locuitori din comună, pionieri, elevi, tineri și vîrstnici pentru a citi cărți. Bibliotecara Coras Cornelia recomandă cititorilor cărțile potrivite, trezind în ei tot mai mult interes față de bibliotecă.

Corespondent
TEODOR SARAC

Un început de drum

Un om adus de spate, dar sprinten la mers, un om încă în puterea vîrstei, cobora grăbit drumul spre sat. El se proptea din cînd în cînd într-o bîtă și se uita gînditor cînd îndărăt, cînd înainte, cînd în lături, cercetînd cu ochii lui înguști văile și dealurile, stîncile și rîpele inverzite în chip neobișnuit. Ici-colo, cîte o casă mică, vopsită în alb sau albastru, pitită sub acoperișurile mari de șindrilă, abia de se mai vedea din mijlocul acelei verdeți.

„Măi!... Măi!... Măi!..." se minuna omul cu glasul tare, clătinînd din cap cu nespusă înduioșare. Și parcă nu se mai îndura să se clintească din loc. Se uita la verdeață, ca la ceva nemaivăzut.

La intrarea în sat, omul se întîlni cu un flăcău spelb, cu pălărie mică pe cap, îmbrăcat în cămașă lungă și albă, strînsă cu brîu roș la mijloc, cu cizme lungi și negre în picioare.

— Noroc bade Moișan! strigă flăcăul bucuros de întîlnire, către omul care coborîse de sus. Da' unde grăbești așa? îl mai întrebă el, văzînd că omul după ce-i răspunse în treacăt la salut, se și grăbi s-o pornească mai departe.

— Parcă nu vezi care mi-i drumul! îl dojeni morocănos badea Moișan. Și arătă cu bîta spre căminul cultural care abia se zărea în depărtare, sus pe un deal.

— No, că și eu merg acolo! Stai numai... spuse tînărul rîzînd.

Și grăbi pasul ajungîndu-l din urmă.

— Azi avem repetiție la „Hora găinii" — spuse el pe nerăsuflate. Oare vii să ne dai o mînă de ajutor?

— No, că am de citit, ia te uită! răspunse grav și cu importanță badea Moișan, scoțînd de sub braț o carte. Mă duc să iau volumul doi, pricepi?

Tînărul privi coperta cu respect și strînse buzele a mirare.

— Pămînt desțelenit... Ia te uită! făcu el, clătinînd din cap. Da' cînd ai învățat să citești, bade Moișan? întrebă apoi el, cuprins de curiozitate.

Badea Moișan rîse pe sub mustață, trase cu coada ochiului șiret spre tinerel și-i răspunse:

— Nu-i mult de-atunci. Mai an...

— Și acum poți citi cărți așa groase?

— Ei, pot. Cum să nu pot! se grozăvi badea Moișan. Tovarășul Nichiti să trăiască. El m-a făcut să pot, pricepi?

— Aha! Tovarășul Nichiti... îngînă tînărul. Și tăcu, surîzînd cu înțeles.

— ...Astă toamnă, cînd mergea din casă în casă, ca să adune copiii la școală a nimerit și acasă la mine tovarășul Nichiti — începu badea Moișan să povestească.

Și de unde pînă atunci tînărul îi scosese vorba cu cleștele din gură, acum badea Moișan își dezlegase limba singur și-i spunea cu mare haz cum s-a întîmplat să lege prietenie cu noul învățător.

„Vine la noi acasă. Întreabă de nepotu-meu. Nu-ș' ce mai vorbește cu maică-sa, și hotărăște să-l ia la școală. Și deodată, dă cu ochii de mine și numai ce rîde: nu ești dumneata badea Moișan, care ai terminat anul trecut școala de alfabetizare? De unde m-o fi cunoscut, nu știu, da' el vine cu mîna întinsă la mine, bucuros și fără trufie. Zice: și ce-ai mai citit de-atunci? ca și cum eu n-aș fi avut altceva de făcut după ce am terminat școala, decît să citesc. Nimic, zic eu, și mă uit la el amețit. Da' el se arată totuși blînd și glumeț cu mine și-mi zice: lasă, că duminică vin la dumneata și-ți aduc ceva... Și a venit. A adus niște cărtulii: Povestiri de Creangă. Am citit împreună, pînă seara tîrziu. Apoi, am flecărit o sumedenie unul cu altul, pînă s-a făcut ziuă. Așa am început să leg prietenie cu dînsul. Așa am început să prind gustul slovei, așa că nu mai pot trăi o zi fără slovă, pricepi tu? Mereu mă întreabă, că ne întîlnim des în drum seara cînd mă întorc de la pădure: acum unde ai ajuns, bade Moișan? Adică unde am ajuns cu cititul, că-i place să stea de vorbă cu mine mai ales despre citit și nu se ține mîndru, măcar că are atîta carte și-i directorul școlii..."

— Cu fiecare din sat are ceva treabă și stă de vorbă — îl întrerupse flăcăul cu seriozitate, vrînd cu asta să-i dea de înțeles lui badea Moișan că și el e prieten cu Ion Nichiți.

Apoi, după un răstimp de tăcere, tînărul ținu să precizeze:

— E prieten cu mine, așa cum îi cu toți lemnarii din sat. Cine nu-i prieten cu tovarășul Nichiti? Numai cine nu muncește...

— Asta, așa-i! adeveri badea Moișan. Că nici un an nu-i de cînd a pus piciorul în Leșu și dumnealui a și găsit cu cale să schimbe fața satului. Ia te uită!...

Și badea Moișan arătă cu bîta în aer, spre verdeața răsadnițelor de pe înălțimi și de pe văi, care crescuse frumoasă și bogată în jurul căsuțelor.

— Hm! făcu tînărul. Așa e...

Și tăcu încruntînd emoționat din sprîncene.

Verdeața de pe înălțimi și de pe văi, grădinile și răsadnițele din jurul caselor leșenilor erau ceva cu totul nou și de mirare în acest sat din fundul raionului Năsăud, răspîndit pe o lungime de 25 km., cînd pe stîncile prăpăstiosului Heniu (abia desprins din lanțul Rodnei), cînd pe malurile întortochiate ale repezitului Lescior, care veacuri de-a rîndul nu cunoscuseră asemenea minunăție.

— Avem acum răsadnițe gospodărești pe lîngă case. Avem grădini. Ia te uită, nici un petec de pămînt n-a rămas nelucrat, reluă vorba badea Moișan.

Tînărul știa toate astea, așa cum știau toți din Leșu, dar îi plăcea să păstreze în sinea lui amintirea celor petrecute (căci pentru el era o amintire scumpă) și de aceea preferă să tacă și să-și depene amintirile.

...În toamna anului trecut sosise în organizația lor, utemistul Ion Nichiti, de curînd absolvent al școlii pedagogice din Năsăud.

Nu prea înalt de statură, nici prea voinic. Avea însă niște ochi negri, sclipitori, cu care parcă intra în sufletul omului. Și avea un zîmbet neliniștit, și voia parcă să cunoască pe toți, dintr-odată. Era nerăbdător să înceapă munca și nu se sfia să le spună și lor ce avea de gînd:

— Eu îs tot de prin părțile locului, din Feldru — se recomandase el. Am venit de multe ori pe aici și cunosc bine cîntecele voastre, faima povestitorilor și a cîntăreților voștri, care în atîtea rînduri au cîștigat premii la diferite concursuri pe întreaga țară.

Cunosc și felul vostru de trai, ca muncitori pricepuți la pădure, ori ca păstori, crescători de vite, dar din nefericire, cunosc și situația voastră în legătură cu știința de carte...

Încă puțini copii sînt înscriși la școală, puțini dintre cei care au rămas neștiutori de carte urmează cu regularitate școala de alfabetizare...

Eu am de gînd să nu las lucrurile așa. Am de gînd să pornesc o serioasă acțiune de școlarizare. Vreau să facem din Leșu unul din satele cele mai vestite în privința dragostei de carte și în privința bunei stări. Unul din cele mai vestite...

— Ei, ce-ai căzut așa pe gînduri? întrebă badea Moișan pe tînăr, de astă dată, arătîndu-se el nemulțumit de tăcerea în care se cufundase tovarășul lui de drum.

Flăcăul n-apucă să răspundă. Întîmplarea făcu ca, la capătul podului ce trecea peste Lescior (pe unde trebuiau ei să treacă pentru a lua drumul spre cămin) să se întîlnească față în față tocmai cu Ion Nichiti.

— Noroc și seara bună! strigară ei într-un glas, făcîndu-i loc să treacă, nu fără bucurie.

Dar el se opri locului și după ce le dete mîna, îi întrebă:

— Încotro tovarăși?

Și se opri locului să stea de vorbă cu ei.

Și badea Moișan se și grăbi să-i spună:

— Mă duc să iau volumul doi. Musai vreau să văd cum o să se termine...

Ion Nichiți rîse și-l bătu prietenește pe umăr.

— Nu te grăbi așa — zise. N-a apărut încă volumul doi. Șolohov abia lucrează la el. Ai răbdare. În curînd îl va termina și va fi tălmăcit și în limba noastră. Am să te anunț eu, n-ai grijă...

Badea Moișan se posomorî deodată, strîngînd cartea la piept. Nu zise nimic, dar pe fața lui se întipări o mîhnire atît de adîncă, încît Ion Nichiti se simți dator să-l liniștească.

— Am acasă niște reviste, în care au apărut cîteva capitole din volumul doi. Vino să ți le dau...

Badea Moișan clipi din gene încercînd să deslușească bine cele auzite. Apoi, aproape strigă de bucurie:

— No, cum să nu vin, mă rog frumos? Da' mi le lași pînă duminică? Mi le lași, tovarășe învățător?

Și cuprins de nerăbdare, badea Moișan se despărți iute de flăcăul care-l întovărășise pînă aici, și-l urmă pe Ion Nichiti pe drum în sus.

— Mîndru-i satul nostru, tare-i mîndru acum... deschise vorba badea Moișan.

— **Adevărat. Dar va putea fi și mai mîndru — răspunse Ion Nichiti. Trebuie** să facem niște drumuri mai bune și mai frumoase în Leșu. Trebuie să facem din satul nostru unul din cele mai frumoase...

— Vezi bine, trebuie — fu de aceeași părere și badea Moișan. Numai că trebuie să ne ținem de treabă și să nu zăbovim. Că așa cum am izbîndit cu grădinăritul, așa trebuie să izbîndim și cu astea.

Ion Nichiti știa încotro băteau vorbele lui badea Moișan. Că adică, așa cum a izbutit să găsească mijlocul de a-i ajuta pe leșeni să-și facă grădini mai frumoase în jurul caselor, așa să găsească mijloace și de aici înainte, pentru ridicarea și înfrumusețarea satului. Oare, va izbuti? Dar de ce să nu izbutească? Cum a izbutit pînă acum? De ce să n-aibă încredere?

Îl năpădiră amintirile, toate deodată.

...Prima zi de școală! Zi așteptată cu nerăbdări și emoții, cu muncă din casă în casă pentru înscrieri. Și ce-i fu dat să primească! Ce-i fu dat să vadă... Nouă copii prezenți din cei 141 înscriși. Nouă! Atît. Ceilalți, rămași pe lîngă casă cu treburi mărunte, ori sus pe stînci cu oile. Trebuia să găsească ceva care să-i atragă (munca de lămurire din casă în casă nu mai era de folos). Trebuia ceva care să meargă pe linia preocupărilor lor.

Un extemporal cu tema: ce vrei să te faci cînd vei fi mare? Da, e o idee grozavă, o inițiativă bună...

— Copii! le spuse el repede. Așezați-vă în bănci. Luați-vă caietele și creioanele și scrieți...

— Ne dictați, tovarășe director?

— Nu. Vă las să scrieți singuri. Scrieți despre ce vreți să vă faceți cînd veți fi mari.

Și extemporalele sînt gata în mai puțin de o oră. Dar rezultatele sînt neașteptate, foarte neașteptate. Cei mai mulți răspund: vreau să mă fac un bun gospodar... Bine, dar în Leșu îndeletnicirea de seamă a sătenilor nu e gospodăria, ci munca la pădure și păstoritul. Cum să-și explice el această năzuință? Se gîndește, se gîndește mereu și ajunge la concluzia că aceasta nu poate fi decît năzuința firească a celor rămași acasă cu gospodăria; trebuie deci să găsească ceva care să meargă pe linia acestei năzuințe; ceva care să-i facă în același timp să cunoască frumusețea muncii în colectiv, avantajele științei, care numai prin învățătura de la școală se dobîndește...

Un lot experimental. Da, un lot experimental pe lîngă școală, ar fi cît se poate de bine venit. Și lîngă curtea școlii e loc destul, loc numai bun de așa ceva...

Numaidecît, vestea zboară de la un capăt la altul al satului: pe lotul experimental al școlii, toți copiii vor învăța grădinăritul...

Trec numai cîteva zile. Și iată, la școală încep să vină sumedenie de copii. Erau și cei care n-au vrut să vină la început, sub cuvînt că au treabă acasă.

Și după terminarea lecțiilor toți merg și învață cum se sapă, cum se pregătesc răsadurile pe lotul experimental. Și numai puțin timp după asta, micile petece de pămînt din jurul caselor părintești încep să fie săpate, greblate și gata pregătite pentru diferite semănături.

Nu e minunat? Niște copii să fie în stare să facă la ei acasă, ceea ce-i învață la școală învățătorul, pe lotul experimental! Niște copii să fie în stare să-și îndemne părinții la astfel de treburi? Da, niște copii, dar nu orice fel de copii, ci elevii lui

— No, că am și ajuns acasă la dumneata, tovarășe învățător, îi atrase atenția badea Moișan, care tot drumul păstrase o tăcere adîncă, văzîndu-l pe Ion Nichiti copleșit de niște gînduri, care-l făceau din cînd în cînd să zîmbească.

Ceea ce-l izbi pe badea Moișan intrînd în odaia învățătorului, fu lungimea și lățimea ei foarte mare, curățenia și mulțimea cărților. Pe masă se afla o sumedenie de hîrtii și caiete, hărți, și creioane.

„Se vede că la masa asta, lucrul nu se isprăvește niciodată..." reflectă în sinea lui badea Moișan. Și ca să nu-i răpească prea mult timp, după ce primi revistele, înclină respectuos din cap, dete seara bună și plecă. Plecă adînc mișcat în sinea lui că tovarășul Nichiti învață și acum, măcar că a terminat școala de mult...

Abia noaptea tîrziu ajunse badea Moișan iar în culmea dealului ce-l purta pe drumul către casa lui. În lumina argintie a lunii, el vedea acum verdeața grădinilor făcînd umbre mari și tremurătoare în jurul caselor clădite din loc în loc pe acele meleaguri. Și, copleșit de frumusețea și noutatea priveliștilor, badea Moișan nu se mai sătura privind. Mergea tot mai încet, oprindu-se din cînd în cînd pe loc, rezemat de băț și minunîndu-se cu glasul tare: „Măi!.. Măi! Ce poate face mintea omului învățat..."

V. APREOTESEI

Din experiența comitetelor raionale U.T.M.

O muncă frumoasă și plină de răspundere

Munca instructorului raional este socotită de activiștii raionului nostru ca una din cele mai frumoase și mai interesante munci. Chiar dacă n-ai cunoaște această muncă, ascultînd cu cîtă înflăcărare și entuziasm îți povestesc instructorii noștri despre tinerii din organizațiile pe care le îndrumă e imposibil să n-o îndrăgești. Majoritatea timpului ei și-l petrec în organizațiile de bază, în mijlocul tineretului nostru entuziast și plin de viață.

Instructorii raionali sînt aceia care fac legătura permanentă, zi de zi, între comitetul raional și organizațiile de bază; de ei depinde în mare măsură ridicarea nivelului muncii organizațiilor de bază.

La comitetul nostru raional, în trecut munca instructorilor nu era destul de bine organizată. Exista o nestabilitate în repartizarea organizațiilor de bază, se obișnuia ca într-o singură zi un instructor să treacă prin mai multe organizații.

Care erau rezultatele unei astfel de munci? Iată un singur exemplu: cu luni în urmă, în organizațiile de bază din Ineu și Husasăul de Criș nu se organizau asemenea acțiuni care să trezească interesul tuturor tinerilor pentru munca organizației noastre, care să-i mobilizeze la lupta pentru realizarea sarcinilor.

Cauzele unor astfel de rezultate au fost analizate într-o ședință cu activul. S-a dovedit că tovarășul Albuț colinda cu bicicleta într-o singură zi 3-4 organizații de bază, că tovarășul Bere Gheorghe ajungînd în satul Haieu doar a întrebat pe secretarul organizației de bază cum stă cu cotizația și a plecat mai departe. Lipsea răspunderea pentru activitatea organizațiilor de bază și aceasta datorită stilului defectuos de muncă imprimat instructorilor de biroul raional. Noi am căutat să punem capăt unei asemenea munci.

Acum, instructorii raionali au sarcina să nu plece dintr-o organizație de bază pînă nu rezolvă toate problemele care se ridică acolo. Ocupîndu-se timp de 7 zile de munca celor două organizații de bază — Ineu și Husasăul de Criș — tovarășul Albuț Gheorghe a reușit să îndrume în așa fel activitatea comitetelor în aceste organizații încît să facă o adevărată cotitură în munca lor.

Era la începutul campaniei de însămînțări. Tinerii, și în primul rînd utemiștii, trebuiau mobilizați în această mare bătălie. Și comitetul organizației de bază din Husasăul de Criș sub îndrumarea instructorului raional a dezbătut pe larg într-o ședință această problemă. Apoi într-o adunare generală utemiștii au chemat la întrecere patriotică organizația de bază din Ineu. Munca de agitație dusă de utemiști după aceea a dat roade. Satul Husasăul de Criș a terminat însămînțările la timp, fiind în fruntea întrecerii.

Astăzi adunările generale au început să se țină cu regularitate. Influența organizației în rîndul tinerilor a crescut. Numai în ultimul timp în cele două organizații au fost primiți în U.T.M. 7 tineri.

În comuna Miheleu utemiștii participau la viața organizației, răspundeau la acțiunile întreprinse de comitet. Luînd parte la adunările utemiștilor îți dădeai însă seama că viața tinerilor era monotonă, lipsea acel entuziasm specific tineretului. Pe tineri îi frămînta ceva. Și acest lucru l-a sezisat instructorul Bulcău Gheorghe. Nu cunosc suficient frămîntările tinerilor! iată concluzia la care a ajuns instructorul nostru. Treptat, treptat, el a căutat atunci să se apropie mai mult de tineri, să discute cu ei problemele care-i frămîntă.

— E drept, adunările generale se țin cu regularitate, participăm și la campania agricolă de primăvară. Dar noi am vrea să și dansăm, să facem și sport — i-a spus într-o zi instructorului utemistul Mureșan Francisc. Comitetul organizației noastre nu întreprinde însă nimic în această privință.

Despre acest lucru a vorbit Bulcău și cu alți tineri. Apoi problema a fost dezbătută într-o ședință de comitet în care, cu ajutorul instructorului, s-au luat și unele hotărîri. Și nu după mult timp s-a organizat o echipă de fotbal și s-a înjghebat o echipă artistică. Interesul tinerilor pentru munca organizației, datorită acestui fapt, a crescut și mai mult.

Multe s-ar putea vorbi despre munca instructorilor noștri raionali. Și tov. Viorica Cionta și Gh. Bere se străduiesc și reușesc de cele mai multe ori să îndrume cu competență comitetele organizațiilor de bază. Prieten și sfătuitor — așa este socotită tovarășa Simon Irina de tinerii din gospodăriile agricole colective Borș, Sîntău Mare, Sîntău Mic și din alte organizații de bază.

Succesul muncii instructorilor depinde în mare măsură de felul în care comitetul raional U.T.M. se îngrijește de creșterea și educarea lor. Noi urmărim, mai ales în ultimul timp, felul cum studiază, ce citesc, cum își petrec timpul instructorii noștri.

Raionul Oradea fiind mai mult un raion agricol, calificarea instructorilor în probleme agrare a stat în centrul atenției noastre. În fața activului au fost ținute lecții de către specialiști cum ar fi de pildă, despre însămînțatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat, despre iarovizarea cartofului, întreținerea culturilor etc. Instructorii la rîndul lor au susținut asemenea referate în organizațiile de bază. Faptul că în raionul nostru s-au însămînțat în cuiburi așezate în pătrat peste 4800 de hectare cu diferite culturi se datorește și muncii susținute dusă de organizațiile de bază U.T.M. sub îndrumarea instructorilor raionali.

După fiecare deplasare pe teren noi obișnuim să organizăm ședințe în care instructorii împărtășesc din experiența muncii lor. Faptul că membrii biroului raional controlează mai îndeaproape munca instructorilor ne dă posibilitatea să generalizăm experiența pozitivă și să criticăm munca superficială dusă cîteodată de unii instructori.

Pentru asigurarea cunoașterii de către fiecare activist a sarcinilor curente ce stau în fața organizației, periodic organizăm ședințe de instruire și totodată recomandăm instructorilor diverse materiale legate de sarcinile ce se impun în acea perioadă pentru a fi studiate.

Membrii biroului raional obișnuiesc să discute regulat cu instructorii despre problemele care frămîntă organizațiile de bază. Noi ținem seamă de sugestiile și propunerile făcute de instructori. Mai de mult într-o discuție cu tovarășul Bulcău Gheorghe a reieșit că în comuna Lăzăreni organizația de bază U.T.M. nu sprijină suficient munca de colectare. La propunerea lui activitatea acestei organizații a fost analizată în ședința biroului raional. Pe lîngă alte lipsuri membrii comitetului organizației de bază au scos în evidență și faptul că instructorul raional nu i-a sprijinit suficient în realizarea sarcinilor. Practic acest lucru — a reieșit din ședință — nu se putea realiza. Instructorul Bulcău răspunzînd de un număr mare de organizații și nesprijinindu-se pe instructorii extrabugetari, nu reușea să cuprindă într-o perioadă toate organizațiile de bază, să le ajute practic. S-a hotărît atunci lărgirea activului extrabugetar al raionului, care să constituie un ajutor în munca noastră.

Cei 30 de instructori extrabugetari muncesc cu mult spirit de răspundere, dovedind dragoste în îndeplinirea sarcinilor încredințate. Sînt organizații în care instructorul raional poate să nu treacă 3—4 săptămîni și munca totuși să nu sufere. Tovarășul Dezsö Paul din comuna Miheleu răspunde de cîteva organizații din jurul acestei comune. Îndrumat de instructorul raional el a pregătit și condus în bune condițiuni alegerile organelor conducătoare în 5 organizații de bază.

O problemă de care a început biroul raional să se ocupe mai îndeaproape este organizarea timpului liber al instructorilor raionali. În această privință noi am făcut încă puțin. Se organizează sporadic cîte o reuniune tovărășească, vizionarea unui film în colectiv. Aceasta nu este însă suficient. Trebuie să devină o obișnuință în activitatea noastră și spre aceasta tindem, grija pentru ca timpul liber al activiștilor să fie folosit interesant.

★

Cerințele tinerilor sînt multilaterale; ei tind spre tot ceea ce este nou, spre forme de activitate cît mai variate, mai atractive. Practica muncii noastre ne-a dovedit că însăși viața ne impune să folosim noi forme de muncă, să ne perfecționăm stilul de muncă. Trebuie folosite acele forme și metode de conducere a organizațiilor de bază care corespund mai bine cerințelor crescînde ale tinerilor. Acestea se pot realiza numai în măsura în care noi vom ști să sprijinim inițiativa utemiștilor, să generalizăm experiența pozitivă. De aici izvorăsc noi sarcini și pentru instructorii noștri raionali, sarcini de care va trebui să ținem seama în viitor.

MIHAI NAN
șeful secției organizațiilor utemiste, raionul Oradea

ORAȘE NOI PE HARTA PATRIEI

Clădirile pe care le vedeți în fotografie sînt dintr-un oraș care nu este încă trecut pe harta țării. Motivele acestei „scăpări" constau în faptul că orașul este încă foarte tînăr: abia a împlinit cîțiva ani.

In Lunca Pomostului, regiunea Timișoara, s-a ridicat în ultimii ani un mic oraș modern cu blocuri mari și elegante. Clădirile aliniate într-o perfectă ordine cuprind apartamente formate din cîteva camere, baie bucătărie și dependințe.

Expresie a grijii partidului și guvernului pentru oamenii muncii și familiile lor, blocurile muncitorești din Lunca Pomostului, oferă locatarilor condiții de trai cum aceștia n-au mai avut vreodată.

Orașul din Lunca Pomostului are mari perspective de dezvoltare. An de an crește numărul locuitorilor în urma construirii de noi blocuri. În total în ultimii ani s-au construit în Lunca Pomostului și în alte centre muncitorești 44 de blocuri cu 783 de apartamente pentru aproape 2800 de persoane.

Recent a fost inaugurat un cămin cu 800 de locuri și un alt cămin cu 120 de locuri. Acum în Lunca Pomostului se construiește un cămin cu peste 200 locuri.

În clișeu: un aspect al blocurilor.

Faza finală a Concursului național al tinerilor soliști

Miercuri dimineață începe faza finală a Concursului național al tinerilor soliști organizat în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

Faza finală se va desfășura după următorul program: în sala Dalles, miercuri 22 iunie ora 8, instrumente de coarde; miercuri 22 iunie ora 16, instrumente de suflat; joi 23 iunie ora 8, pian; joi 23 iunie ora 16, canto; vineri 24 iunie ora 16, instrumente și muzică vocală populară; iar în sala Teatrului C.C.S. vineri 24 iunie ora 8, dansuri.

In faza finală participanții vor prezenta întregul repertoriu prevăzut pentru etapa I-a și a II-a a concursului din care vor executa o piesă la alegere și una la indicația juriului central de concurs.

Inițiative creatoare

Inițiativa creatoare a celor ce muncesc în industria metalurgică și construcțiilor de mașini se dezvoltă an de an.

Anul trecut, în fabricile și uzinele metalurgice și constructoare de mașini au fost depuse 13.107 inovații din care au fost acceptate 7.481. Acestea au adus economii antecalculate în valoare de 93.296.000 lei.

In primele trei luni ale acestui an 2.686 de inovatori au făcut 2.762 de propuneri de inovații. Dintre acestea s-au acceptat 1.700. Ele vor aduce economii anuale antecalculate în valoare de 15.640.000 lei. Pentru aceasta, inovatorii au fost recompensați cu suma de 802.500 lei.

Printre cele mai importante inovații se numără și cea realizată de inginerii I. Ghencea și P. Gurcă de la uzinele „23 August" din Capitală privind modificarea tehnologiei execuției lingotierelor pentru combinatul metalurgic din Reșița și care va duce la o economie anuală antecalculată de 650.000 lei și altele.

Dezvoltarea mișcării de inovații în aceste luni se datorește bunei activități a celor mai multe cabinete tehnice. In unele întreprinderi ca uzinele „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, „Matyas Rakosi" din București, „Infrățirea" din Oradea, I.M.S. Cîmpulung și I.M.S. Roman s-au organizat expoziții de inovații, iar la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara, uzinele „Republica" din București, „Industria Sîrmei" din Brăila etc. au fost organizate cursuri și conferințe tehnice în cadrul cabinetelor.

(Agerpres)

Cu fiecare tractor — 1000 hantri pe an

Consfătuirea mecanizatorilor fruntași din regiunea Constanța

Nu de mult, Eroul Muncii Socialiste, șeful de brigadă de tractoriști, Vasile Voichiță a luat inițiativa ca, în brigada lui, cu fiecare tractor să se execute peste 1000 hantri anual. Această inițiativă a stîrnit o vie frămîntare în rîndurile tractoriștilor, șefilor de brigadă, mecanicilor și inginerilor mecanici din toate S.M.T.-urile țării. În regiunea Constanța, unde nivelul mecanizării agriculturii crește din ce în ce mai mult, inițiativa Eroului Muncii Socialiste a fost primită cu și mai mult interes deoarece în primăvara anului acesta brigada lui Voichiță a făcut un larg schimb de experiență cu mecanizatorii de aici, lucrînd pe aceleași ogoare ca și ei. În întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist" și „cea mai bună brigadă", tinerii tractoriști din regiunea Constanța au dat din rîndurile lor mulți fruntași, cu o bogată experiență. Pentru ca experiența fiecărui tractorist să devină un bun al tuturor, pentru ca fiecare tractorist din regiune să poată lupta cu succes pentru realizarea unui volum de lucrări de cel puțin 1000 hantri în fiecare an, în regiunea Constanța a fost organizată de curînd o consfătuire a mecanizatorilor fruntași, la care au luat parte tractoriști, șefi de brigadă, mecanici și ingineri mecanici din S.M.T. și gospodăriile de stat. În discuțiile purtate, ei și-au spus părerea despre inițiativa Eroului Muncii Socialiste Vasile Voichiță și au arătat ce trebuie făcut pentru realizarea celor 1000 hantri anual de fiecare tractor.

POSIBILITĂȚILE SINT CONFIRMATE PE DEPLIN

Inițiativa lui Voichiță a făcut pe mulți mecanizatori să se întrebe: „Stă oare în putința fiecărui tractorist să realizeze cel puțin 500 hantri cu tractorul său, adică 1000 hantri în două schimburi?" Răspunsul care s-a desprins din întreaga desfășurare a consfătuirii a fost clar și categoric: **„Da. Peste tot sînt posibilități largi, peste tot tractorul poate, dacă este folosit rațional, să lucreze cel puțin 1000 hantri într-un an".**

În acest sens referatul principal, prezentat la consfătuire de ing. Nicolae Ionescu, directorul Direcției Agricole Regionale Constanța, a arătat că numeroase brigăzi și numeroși tractoriști din regiune și-au depășit în proporții însemnate planurile în campania de primăvară. Brigada condusă de Eusebiu Balcău, de la S.M.T. Remus Opreanu și-a executat planul în proporție de 571 la sută, avînd un volum de lucrări de 2683 hantri. Această brigadă este actualmente fruntașă pe regiune; din ea face parte și un candidat la titlul de „cel mai bun tractorist", Vasile Salomeea, care a dat, în campania de primăvară, 592 hantri, adică aproximativ 7 planuri! În regiunea Constanța, după cum a dovedit referatul, această brigadă nu este „o floare rară". Brigada nr. 17, condusă de Ion Budu, de la S.M.T. Hagieni, a realizat 2026 hantri. La același S.M.T., brigada nr. 18, condusă de Vasile Mușat, a executat 1445 hantri. Și în gospodăriile de stat s-au înregistrat rezultate valoroase. Brigada de tractoare condusă de Crăciun Dumbravă, de la gospodăria de stat Cobadin a realizat 1146 hantri. Tractoristul Caraciu Dumitru de la gospodăria de stat Lunca-Baia a realizat 345 hantri, Ion Iordache, de la gospodăria de stat Casimcea, 294 hantri, Vasile Drăgan, de la gospodăria de stat Luciu Giurgeni 250 hantri... Aceștia sînt doar cîțiva dintre numeroșii mecanizatori din regiunea Constanța care lucrează astfel încît să obțină cel mai mare randament posibil de la tractoare.

Datorită lor, multe S.M.T.-uri și-au depășit planurile — S.M.T. Hagieni, de exemplu, a realizat 211 procente — iar pe întreaga regiune planul global al campaniei de primăvară a fost îndeplinit în proporție de 115 la sută.

Dar cum au muncit tractoriștii fruntași? Nu cumva au avut create unele „condiții speciale"?

Din cuvîntul tovarășului Ion Budu aflăm cîteva lucruri care ne înlătură aceste bănuieli. Brigada lui a lucrat în mare parte pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale și, în plus, a pierdut 52 zile-tractor datorită unor cauze din afara brigăzii. Faptul că și în aceste condiții brigada a fost fruntașă s-a datorat mai ales bunei organizări a muncii, gospodăririi interne de un nivel ridicat. Datorită calității lucrărilor executate de tractoriști, țăranii muncitori au putut fi convinși să desființeze haturile dintre loturile lor și astfel tractoarele s-au mișcat în voie, dînd un mare randament. Organizînd mai bine munca, îngrijind cu mai multă atenție tractoarele și aprovizionînd brigada la timp cu combustibil și alimente, s-a reușit să fie înlăturate multe cauze ale timpilor morți și s-au creat condiții pentru o productivitate ridicată.

Același lucru s-a desprins și din cuvîntul tovarășului Eusebiu Balcău. Rezultatele bune obținute de brigada condusă de el nu se datorează unor „condiții speciale", ci sînt rodul efortului comun al tuturor membrilor brigăzii. Ei aplică pe scară largă metodele înaintate în scopul folosirii integrale a capacității de lucru a tractoarelor. Graficul orar a devenit un lucru obișnuit în această brigadă, fiecare tractor fiind prevăzut cu anexele necesare aplicării metodei. În afară de aceasta s-au mai folosit în brigadă diferite cuplaje, plugul „Ilie Pintilie" cu patru trupițe și altele.

Aproape toți mecanizatorii fruntași care au luat cuvîntul la consfătuire au explicat pe larg greutățile întîmpinate și în același timp, calea pe care au mers ei, reușind să le înlăture. Acest lucru dovedește că **posibilitatea realizării celor 1000 hantri anual de fiecare tractor este la îndemîna fiecărui tractorist, că nici unul nu trebuie să aștepte crearea unor condiții „din afară" deoarece singura condiție este munca lui, depusă cu pricepere și entuziasm.**

PENTRU NOI INFAPTUIRI

Tractoriștii fruntași din regiunea Constanța au dovedit că înțeleg pe ce cale trebuie să meargă pentru a răspunde prin fapte inițiativei Eroului Muncii Socialiste V. Voichiță. Toți cei care au vorbit la consfătuire au exprimat voința neclintită de a ridica productivitatea fiecărui tractor pînă la 1000 hantri anual, luîndu-și angajamente concrete în această privință. Tractoriștii Simion Mircea de la S.M.T. Horia, Salomeea Vasile de la S.M.T. Remus Opreanu, Stoica Barbu de la S.M.T. Topraisar, șefii de brigadă Pavalache Ion de la gospodăria de stat Jegălia, Elfian Gheorghe de la S.M.T. Topologu și mulți alții au vorbit despre măsurile pe care au de gînd să le ia în vederea realizării volumului de lucrări de 1000 hantri anual de fiecare tractor.

Vorbitorii s-au referit mai ales la buna îngrijire a tractoarelor. Dînd exemple din S.M.T.-ul sau chiar din brigada lor, ei au dovedit ce realizări de preț se pot obține atunci cînd tractorul lucrează fără întreruperi accidentale. Or, au subliniat ei, întreruperi accidentale nu se pot produce atunci cînd tractorul este îngrijit conform normativului. Tovarășul Simion Mircea a executat, din 1954 pînă acum, un volum de lucrări de aproximativ 1200 hantri cu același tractor. El s-a angajat ca în acest an să execute 1000 hantri și, pe baza îngrijirii exemplare a tractorului, să lucreze cu el un volum de 3400 hantri pînă la reparația capitală.

Tractoriștii care au luat parte la discuții au subliniat însă și un alt important mijloc de sporire a productivității tractoarelor: aplicarea pe scară largă a metodelor înaintate. Metoda graficului orar a ajuns o metodă de masă în regiunea Constanța, fiind aplicată de majoritatea tractoriștilor. Ei o vor folosi și în campania de vară, mai ales la dezmiriștit și arăturile de vară. Cuplajele de mai multe mașini agricole la un tractor sînt iarăși folosite destul de mult; cei care au vorbit și-au luat obligația de a lărgi folosirea lor în campaniile de vară și de toamnă, pe de-o parte ca să asigure realizarea celor 1000 hantri anual de fiecare tractor, pe de altă parte ca să strîngă recolta într-un timp cît mai scurt și fără pierderi.

UNDE SINT REZERVELE TRACTORULUI?

În referatul prezentat la consfătuire, ing. Nicolae Ionescu a arătat că din întreaga capacitate de producție a tractorului se folosesc în medie doar 68 procente, restul de 32 la sută fiind timpi morți; întoarceri la capete, deplasări în gol, întreruperi accidentale și altele. Aceste 32 de procente constituie rezerva tractorului care trebuie descoperită și valorificată pentru realizarea unui volum cît mai mare de lucrări. Mulți mecanizatori, în frunte cu Eroul Muncii Socialiste V. Voichiță, care a participat la consfătuire, și-au spus părerea în această privință. Un mare ajutor pentru participanți a fost și referatul Institutului de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii, prezentat de ing. Const. Balaci, precum și cuvîntul prof. Nichita Ulcenco, directorul adjunct al acestui institut. Participanții la consfătuire au putut să tragă concluzia că, deși buna îngrijire a tractorului și aplicarea metodelor înaintate sînt principalele căi de obținere a unei productivități înalte, n-au dreptul să se limiteze numai la aceasta, ci să ia toate măsurile necesare pentru asigurarea funcționării neîntrerupte a tractoarelor, pentru o productivitate înaltă.

Tractoriștii au urmărit cu mare atenție explicațiile date de mulți vorbitori în legătură cu calitatea reparațiilor, fiindcă știu din experiența lor cît de bine lucrezi atunci cînd mașina merge „ca ceasul". Ei au urmărit de asemenea și cuvîntul Eroului Muncii Socialiste V. Voichiță, care a vorbit despre organizarea muncii în brigada sa, despre gospodărirea brigăzii. În brigada tovarășului Voichiță tractoriștii cunosc bine mașinile cu care lucrează, le întrețin și le alimentează conform normativului, avînd întotdeauna la brigadă o rezervă de piese de schimb de mare uzură și de combustibil. Ei aplică graficul orar și folosesc diferite cuplaje, muncesc cu tractorul nu numai la arat și însămînțat, ci și la multe alte lucrări. Toate acestea îi ajută să obțină o mare productivitate. Dovada cea mai bună este că anul trecut doi tractoriști din această brigadă — Gheorghe Bogdan și Nicolae Cosma — au executat fiecare peste 1200 hantri, împreună cu tractoriștii de schimb.

Folosirea tractorului la lucrări diferite în tot timpul anului, pentru înlăturarea timpilor morți, a fost dezbătută, în cuvîntul său și de tovarășul I. Jiteanu de la S.M.T. Remus Opreanu, care a arătat cum se folosesc tractoarele la ei în stațiune.

Și alte măsuri de ridicare a productivității tractorului au fost de asemenea subliniate cu tărie în consfătuire. Astfel s-a arătat că trebuie să fie extins schimbul de noapte; în timpul campaniei de vară, ziua să se lucreze la seceriș iar noaptea la dezmiriștit. În legătură cu aceasta s-a vorbit și despre importanța ariilor de treier electrificate și iluminate. Condițiile de muncă și trai ale tractoriștilor, nivelul lor profesional, cultural și politic sînt în strînsă legătură cu creșterea productivității muncii. Mulți șefi de brigadă au arătat pe larg cum trăiesc tractoriștii din brigăzile lor, ce citesc, cum învață etc.

Pe baza lucrărilor consfătuirii au fost trase o serie de învățăminte prețioase pentru munca de viitor. Aceste învățăminte au fost concretizate de către Direcția agricolă regională, comitetul regional U.T.M. și comitetul regional al sindicatului salariaților agricoli într-un „Plan de măsuri" pentru ridicarea productivității muncii tractoriștilor și lărgirea mecanizării muncilor din campania de vară.

★

Hotărîrea mecanizatorilor fruntași din regiunea Constanța de a se alătura inițiativei Eroului Muncii Socialiste V. Voichiță **„Cel puțin 1000 hantri anual de fiecare tractor"** este îmbucurătoare. Cu atît mai îmbucurătoare însă este dorința lor de a duce această inițiativă în masa celorlalți tractoriști, de a-i atrage și pe ei la o muncă dîrză pentru ca cei 1000 hantri anual de fiecare tractor să devină o realitate cît mai des întîlnită. De aici se desprinde o concluzie importantă privind munca de viitor a organizațiilor de bază U.T.M. din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat, a comitetelor raionale și regionale U.T.M.: **Sarcina principală — cît mai mulți tractoriști să se încadreze în lupta pentru realizarea unui volum de lucrări de 1000 hantri pe an de fiecare tractor. În toate S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat realizarea acestor 1000 hantri să devină obiectivul principal al întrecerii pentru titlul de „cel mai bun tractorist" și „cea mai bună brigadă".**

1000 hantri pe an de fiecare tractor înseamnă lărgirea mecanizării agriculturii, sporirea producției agricole, creșterea nivelului de viață al poporului. Toți mecanizatorii să se alăture inițiativei Eroului Muncii Socialiste V. Voichiță, toți să lupte pentru realizarea acestui obiectiv!

B. CLATICI

CONCURSURILE SPORTIVE ALE TINERETULUI

Să folosim mai larg posibilitățile existente

Concursurile sportive ale tineretului organizate în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților au stîrnit un viu interes în rîndurile tinerilor din raionul Luduș, regiunea Cluj.

Ținînd seama de aceasta, comitetul raional U.T.M. Luduș în colaborare cu C.C.F.S. au organizat comisia raională de organizare a concursurilor încă din luna aprilie. Comisia și-a întocmit și un plan de muncă în care s-a propus reorganizarea și activizarea comisiilor sătești, precizarea regulamentelor în toate satele și antrenarea a peste 5.000 de tineri la concursuri. S-a reușit pînă în prezent să se organizeze asemenea comisii în cele 61 sate și comune din raion, iar unele din comisii, ca acelea din comunele Iclănzel, Crimia, satul Lechința, Școala medie de 10 ani din Luduș, au și organizat prima etapă la care au participat peste 1000 tineri și tinere. Prin grija sfaturilor populare comunale, acolo unde nu existau baze sportive, s-au găsit terenuri corespunzătoare pentru amenajarea lor. În raionul nostru, în toate comunele și satele sînt asigurate terenuri corespunzătoare pentru practicarea sportului.

O atenție deosebită se dă de către comisia raională dezvoltării oinei și trîntei.

Deși s-au obținut asemenea rezultate în activitatea sportivă în raionul Luduș, ele sînt însă cu totul sub nivelul cerințelor și în special al posibilităților existente în raion. Sînt încă tineri care nu practică nici un fel de sport, iar numărul fetelor antrenate în activitatea sportivă este mic. În unele comune, ca Vidrăsău, Chețani, Sînpaul, Bogata, deși sînt posibilități pentru a aduce îmbunătățiri bazelor sportive prin mijloace locale, organizațiile de bază U.T.M. ca și sfaturile populare nu se ocupă de acest lucru.

În centrul de raion Luduș există toate posibilitățile pentru practicarea sportului: terenuri, materiale și echipament sportiv, instructori sportivi, însă competițiile sportive — în special cele de masă — sînt cu totul insuficiente.

Este necesar ca tovarășii din comisia raională pentru organizarea Concursurilor sportive ale tineretului (tov. Hosu Gheorghe — secretar al comitetului raional U.T.M. și tov. Ognean Aurel, președinte al C.C.F.S. raional) să-și îndrepte mai mult atenția asupra problemelor sportive și mai ales asupra bunei desfășurări a Concursurilor sportive ale tineretului, competiție care cinstește marea sărbătoare a tineretului lumii — Festivalul.

Corespondent
D. HAGAN

O strînsă colaborare

Sportul se bucură în Complexul C.F.R Grivița Roșie de o veche tradiție. El este mult iubit de tinerii noștri și chiar de vîrstnici. În întreprinderea noastră activează în cadrul colectivului sportiv Locomotiva numeroși sportivi care-și desfășoară activitatea în 37 de cercuri. Această cifră arată că marea masă a tinerilor ceferiști se bucură de binefacerile sportului. Din rîndurile sportivilor noștri s-au ridicat o serie de rugbiști de frunte, trăgători, cicliști, boxeri etc.

Baza activității sportive din întreprinderea noastră o constituie însă sportul de masă. O atenție deosebită este acordată antrenării tinerilor pentru trecerea normelor complexului G. M. A. Fără marea masă a sportivilor entuziaști, fără participarea lor largă la diferite competiții sportive nu era posibil să avem o activitate bogată. Dacă un număr mare de tineri participă la activitatea sportivă, apoi acest merit nu este numai al colectivului sportiv, ci și al organizației de bază U.T.M.

Chiar un singur exemplu ar fi edificator în această direcție. Nu de mult, colectivul sportiv din întreprindere a hotărît să organizeze în cadrul complexului un campionat de casă cu caracter permanent. Aceasta pentru a stimula activitatea sportivă, pentru a atrage un număr mai mare de tineri să practice sportul în mod organizat. S-a stabilit ca tinerii să se întreacă la 10 discipline sportive, printre care atletism, fotbal, tir, înot, box etc. Și cum majoritatea sportivilor noștri sînt tineri, colectivul sportiv a cerut sprijinul organizației de bază U.T.M. în această direcție. De îndată organizația de bază U.T.M. a trecut să ne ajute efectiv, să mobilizeze tinerii prin diferite metode la această competiție. Responsabilii cercurilor sportive, majoritatea utemiști, au adus la cunoștință tinerilor din toate secțiile complexului că se organizează un campionat de casă.

O atenție deosebită a acordat însă organizația de bază U.T.M. antrenării tineretului la cucerirea insignei G. M. A. În uzina noastră se găsesc acum numeroși purtători ai insignei G.M.A. gradul I, și gradul II. Această cifră reprezintă un succes pentru colectivul sportiv dar mai cu seamă pentru organizația de bază U.T.M.

Acum, în noul sezon sportiv de vară, pe frumosul nostru stadion Grivița Roșie, amenajat de muncitorii din Complexul C.F.R. Grivița Roșie, pot fi văzuți în fiecare luni și miercuri numeroși tineri care se antrenează pentru trecerea normelor G.M.A. și care se pregătesc totodată pentru a participa la Concursurile sportive ale tineretului. Pînă în prezent, 180 de aspiranți se antrenează cu regularitate. Ziua cînd pe piepturile lor vor străluci insignele G.M.A. nu este departe. Tocmai pentru aceasta tinerii din întreprinderea noastră mobilizați cu grijă de organizația U.T.M. și avînd la dispoziție antrenori și instructori calificați ca Ion Paraschivescu, Pîrcălăbescu, Cionoiu, Lefter Virgil și alții se pregătesc cu atenție.

Acest lucru, pe lîngă faptul că tinerii noștri au condiții bune pentru practicarea sportului, baze, materiale și echipament sportiv — ne îndreptățește să privim cu încredere activitatea sportivilor noștri și să așteptăm de la ei rezultate tot mai bune.

ȘTEFAN PETCU
președintele colectivului sportiv Locomotiva Grivița Roșie

Intîmpină marea sărbătoare a tinereții cu noi realizări

Aprepierea Festivalului de la Varșovia însuflețește activitatea tineretului din întreaga țară. El întîmpină marea sărbătoare a tinerei generații cu noi realizări în producție și în activitatea culturală și sportivă.

In regiunea Iași peste 3.000 de tineri din întreprinderi și-au luat noi angajamente în întrecerea socialistă în cinstea Festivalului. Indeplinindu-și angajamentele luate, tinerii de la Atelierele C.F.R.-Pașcani au reparat în cinstea marii sărbători două vagoane și 3 locomotive, realizînd economii în valoare de aproape 13.000 lei, iar tinerii de la fabrica „Țesătura" din Iași au dat peste plan 15.500 kg. fire de bună calitate. De asemenea, în cinstea Festivalului, tinerii de la S.M.T. Iugani și Moara Grecilor din raionul Vaslui, Vlădeni și **Holboca din raionul Iași și cei de la S.M.T. Pașcani și-au îndeplinit planul în campania** de întreținere a culturilor în proporție de 110 la sută.

S-a intensificat și acțiunea de stringere a fierului vechi. Pînă la 15 iunie în regiunea Iași s-au colectat 226 tone de fier vechi.

Un mare număr de tineri participă la acțiunea de înfrumusețare a orașelor și satelor. Ei au efectuat pînă în prezent 16.500 ore de muncă voluntară. Prin muncă voluntară s-au amenajat și construit în ultimele două luni peste 70 de baze sportive. La sate și orașe 28.000 de tineri din regiunea Iași se întrec în aceste zile în concursurile sportive ale tineretului.

În Regiunea Autonomă Maghiară a sporit de asemenea numărul tinerilor care s-au avîntat în întrecerea socialistă. De la **1 Mai și pînă acum, în întrecere s-au antrenat încă 1.210 tineri. Cu mult elan participă** tinerii din această regiune la campania pentru realizarea de economii. In întrecerea organizată în cinstea Festivalului, ei au realizat economii în valoare de 114.280 lei.

Tineretul sătesc din Regiunea Autonomă Maghiară participă la întrecerea în cinstea Festivalului sub lozinca „Nici o întîrziere în îndeplinirea muncilor agricole". Peste 2.800 de tineri din gospodăriile agricole colective se întrec pentru întreținerea în condiții cît mai bune a culturilor.

(Agerpres)

Mitingul de la Moscova în cinstea prieteniei dintre Uniunea Sovietică şi India

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS
Zeci de mii de locuitori ai Moscovei au participat la 21 iunie la mitingul consacrat prieteniei dintre Uniunea Sovietică şi India. Mitingul a avut loc pe stadionul „Dinamo", cel mai mare stadion din Moscova. Aci s-au adunat muncitori şi funcţionari de la întreprinderile şi instituţiile din Moscova, oameni de ştiinţă şi artă, membri ai corpului diplomatic, reprezentanţi ai presei sovietice şi străine.

Pe cîmpul verde al stadionului sînt strînşi peste 3.000 de sportivi. Apariţia în tribună a lui Jawaharlal Nehru şi a conducătorilor guvernului sovietic şi ai partidului, este salutată cu aplauze furtunoase de toţi cei prezenţi pe stadion, care se ridică în picioare. Sportivii aruncă flori în rîndurile publicului. Copii oferă flori primului ministru al Indiei şi conducătorilor guvernului sovietic.

Mitingul este deschis printr-o scurtă cuvîntare de Mihail Iasnov, preşedintele Sovietului de deputaţi ai oamenilor muncii din Moscova.

Oamenii muncii din Moscova, a spus el, s-au adunat aici pentru a-şi exprima sentimentele lor cele mai calde de prietenie şi de stimă pentru talentatul şi harnicul popor indian. Noi ştim foarte bine că poporul indian şi guvernul său nu vor război. Oamenii muncii din Moscova, ca şi întregul popor sovietic urează poporului indian fericire şi prosperitate, noi succese în lupta nobilă şi dreaptă pentru pace.

Apoi a rostit o cuvîntare în limba hindu Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India, care a fost întîmpinat cu aplauze prelungite.

După aceea a luat cuvîntul N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

Cuvîntarea primului ministru al Indiei, J. NEHRU

MOSCOVA 21 (Agerpres) TASS transmite cuvîntarea primului ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru, rostită la 21 iunie 1955 pe stadionul „Dinamo" din Moscova la mitingul consacrat prieteniei dintre Uniunea Sovietică şi India.

„Stimate domnule preşedinte al Consiliului de Miniştri, domnule preşedinte al Sovietului din Moscova, dragi prieteni!

Îmi cer iertare pentru că nu am posibilitatea să vă vorbesc în ruseşte, în limba dvs. maternă. De aceea veţi fi nevoiţi să ascultaţi traducerea.

Acum două săptămîni am sosit în Uniunea Sovietică şi vom părăsi în curînd această mare ţară. În acest timp am străbătut aproape 13.000 de km., am vizitat multe oraşe renumite şi am văzut multe lucruri minunate. Dar lucrul cel mai minunat din toate acestea a fost primirea care ni s-a făcut peste tot pe unde am fost şi căldura cu care am fost înconjuraţi.

Sintem nespus de recunoscători pentru sentimentele ce ne-au fost manifestate şi pentru primirea cordială şi nu găsesc cuvinte pentru a exprima întreaga mea recunoştinţă poporului Uniunii Sovietice (aplauze furtunoase). Totodată vreau să vă exprim dumneavoastră domnule prim ministru, guvernului dumneavoastră şi poporului dumneavoastră recunoştinţa noastră şi v-aş ruga să transmiteţi această expresie a sentimentelor noastre profunde poporului Uniunii Sovietice, care ne-a făcut o astfel de cinste (aplauze).

Am venit aici pentru a transmite poporului marii Uniuni Sovietice salutări şi bune urări din partea poporului indian (aplauze prelungite). Ne întoarcem acasă plini de sentimentele voastre calde şi de bunele urări pentru ţara noastră şi poporul nostru (aplauze prelungite).

Am venit aici nu ca oameni neinformaţi, mulţi dintre noi au urmărit cu un profund interes marile schimbări şi evenimente care au avut loc în Uniunea Sovietică. Aproape simultan cu Revoluţia din octombrie condusă de marele Lenin, noi am început în India o fază nouă a luptei noastre pentru libertate. Timp de mulţi ani poporul nostru a fost absorbit de această luptă şi a îndurat greaua suprire cu vitejie şi răbdare. Deşi în lupta noastră sub conducerea lui Mahatma Gandhi noi am mers pe o altă cale, l-am admirat pe Lenin şi exemplul său ne-a inspirat (aplauze prelungite). În ciuda acestei deosebiri în metodele noastre, în rîndurile poporului nostru n-au existat niciodată sentimente neprietenoase faţă de poporul Uniunii Sovietice. Noi nu înţelegem unele evenimente din ţara dumneavoastră, după cum poate şi dvs. nu înţelegeţi multe din cele făcute la noi. Noi doream Uniunii Sovietice succes în marea şi noua experienţă pe care o făcea şi ne străduiam unde puteam, să învăţăm de la ea.

Condiţiile în ţările noastre erau diferite: diferite erau geografia, istoria, tradiţiile, cultura şi împrejurările în care ele se dezvoltau.

Noi considerăm că dominaţia unei ţări asupra alteia este detestabilă şi luptînd pentru propria noastră libertate, simpatizam eforturile altor ţări care sufereau de pe urma dominaţiei străine sau autocrate, eforturi îndreptate spre dobîndirea propriei lor eliberări.

Situaţia fiecărei ţări şi a fiecărui popor este condiţionată de trecutul lor şi de încercările prin care au trecut, şi fiecare ţară şi popor au anumite particularităţi. Ele nu se pot dezvolta în condiţiile unei dominaţii străine sau atunci cînd li se impune o voinţă din afară. Ele se pot dezvolta numai dacă vor reuşi să cîştige încredere în sine şi în propriile lor forţe şi să-şi păstreze integritatea.

Cu toţii sintem nevoiţi să învăţăm de la alţii şi nu ne putem izola, dar această cunoaştere nu poate fi rodnică dacă ea este impusă.

Noi credem în democraţie, în egalitate, în desfiinţarea diferitelor privilegii şi ne-am pus drept sarcină să creem pe cale paşnică în ţara noastră o societate cu caracter socialist (aplauze furtunoase). Orice formă ar avea această societate cu caracter socialist sau democratic, ea trebuie să deschidă accesul spre cunoştinţe, să acorde pentru toţi posibilităţi egale.

Pornind de la recunoaşterea dreptului fiecărei ţări de a-şi determina propria-i soartă, guvernul Indiei şi guvernul popular al Chinei s-au înţeles ca în relaţiile dintre ele să se călăuzească după cinci principii. Aceste principii sînt: respectarea reciprocă a integrităţii teritoriale şi suveranităţii, neagresiunea, neamestecul reciproc în treburile interne, egalitate, avantaj reciproc şi coexistenţa paşnică.

Ulterior aceste principii au fost adoptate de Birmania şi Iugoslavia şi guvernul sovietic le-a aprobat şi el (aplauze furtunoase). La conferinţa de la Bandung aceste principii au fost dezvoltate în zece principii şi şi-au găsit întruchiparea în Declaraţia cu privire la pace în lumea întreagă şi la colaborare. Astfel ele au fost adoptate de peste 30 de ţări. Nu mă îndoiesc că aceste principii în relaţiile internaţionale, dacă ele ar fi adoptate de toate ţările din lume şi dacă acestea s-ar călăuzi după aceste principii, ar contribui într-o măsură însemnată la înlăturarea fricii şi nesecurităţii care întunecă lumea.

Progresul ştiinţei şi al tehnicii generate de ea a schimbat lumea în care trăim şi ultimele realizări din ştiinţă schimbă concepţia oamenilor despre ei înşişi şi despre lume.

Pînă şi concepţiile despre timp şi spaţiu s-au schimbat şi pentru noi se deschid posibilităţi uriaşe de a cerceta tainele naturii şi de a folosi cunoştinţele noastre spre binele poporului. Ştiinţa şi tehnica au eliberat omenirea de o parte considerabilă a poverii care apasă asupra ei şi au deschis în faţa noastră noi perspective şi ne-au dat o mare putere.

Această putere poate fi folosită spre binele general dacă înţelepciunea va călăuzi acţiunile noastre. Sau, dacă lumea îşi va ieşi din minţi, ori va face o prostie, ea poate să se nimicească singură tocmai acum cînd ne aflăm în pragul unor mari descoperiri şi al triumfului.

De aceea problema păcii capătă o însemnătate excepţional de mare, dacă sintem interesaţi în progresul civilizaţiei noastre sau cel puţin în menţinerea ei. În concepţia noastră pacea nu înseamnă pur şi simplu abţinerea de la război, ci o atitudine activă şi pozitivă faţă de relaţiile internaţionale, care duce în primul rînd la slăbirea încordării existente. Pacea este de asemenea încercarea de a rezolva problemele noastre pe calea tratativelor urmînd ca ulterior să se intensifice colaborarea între ţări pe diferite căi. Legăturile culturale şi ştiinţifice pot să se intensifice ca şi schimbul de idei, schimbul de experienţă şi de informaţii. Noi trebuie să încercăm să înlăturăm toate obstacolele şi barierele care împiedică creşterea conştiinţei şi spiritului nostru, precum şi celelalte piedici care stau în calea colaborării internaţionale.

Nu există nici un fel de motive ca ţările cu sisteme politice, sociale sau economice diferite, să nu poată colabora urmînd această cale, cu condiţia ca ele să nu se amestece în treburile celeilalte şi să nu îşi impună voinţa lor sau să încerce să-şi instaureze dominaţia.

Pretutindeni unde am fost în Uniunea Sovietică am observat o năzuinţă fierbinte spre pace. Sînt convins că uriaşa majoritate a oamenilor din fiecare ţară este însetată de pace, însă teama faţă de ceilalţi le întunecă deseori conştiinţa şi îi sileşte să acţioneze altminteri. Noi trebuie să dezrădăcinăm tocmai această teamă şi ură şi să încercăm să creem o atmosferă de pace. Pacea nu poate lua naştere din război sau din primejdia unui război sau din permanenta primejdie a unui război.

Noi, în India, ne-am consacrat cauzei păcii şi căutăm chiar în lupta noastră să folosim mijloace paşnice.

Pacea este necesară atît pentru propriul nostru progres, cît şi pentru înfăptuirile care ne sînt scumpe. Vom tinde de aceea spre pace prin toate mijloacele posibile şi vom colabora cu celelalte ţări la rezolvarea acestei sarcini importante.

Ţin să felicit guvernul Uniunii Sovietice pentru măsurile pe care le-a întreprins în ultima vreme şi care au slăbit încordarea internaţională şi au constituit o contribuţie la cauza păcii (aplauze furtunoase). Îndeosebi sînt încredinţat că recentele propuneri ale Uniunii Sovietice cu privire la dezarmare vor duce la un progres pe calea rezolvării acestei probleme complicate. Dezarmarea este necesară dacă există dorinţa de a dezrădăcina teama şi de a asigura pacea.

În ţările noastre noi planificăm dezvoltarea economică şi culturală. Să planificăm deci colaborarea paşnică între diferite ţări în interesul binelui general şi al stîrpirii războiului.

Adesea ţările încheie pacte şi alianţe din teamă faţă de vreo ţară sau un grup de ţări. Fie ca apropierea noastră să fie determinată de faptul că ne placem unul altuia şi că dorim să colaborăm, şi nu de faptul că nu placem altora şi am tinde să le pricinuim vreun rău (aplauze).

Acum, cînd vorbesc în faţa dvs. Organizaţia Naţiunilor Unite ţine la San Francisco o sesiune specială pentru a sărbători cea de-a 10-a aniversare a întemeierii ei. Organizaţia Naţiunilor Unite se bazează pe o Cartă cu un caracter nobil, şi îşi propune ca ţel colaborarea paşnică. Speranţele pe care popoarele lumii şi le-au pus în această organizaţie internaţională, nu au fost îndreptăţite întru totul şi s-au petrecut multe care au barat calea înfăptuirii idealurilor Cartei. Sper sincer că în noul deceniu de existenţă a Organizaţiei Naţiunilor Unite, care începe acum, aceste speranţe se vor îndreptăţi (aplauze prelungite). Dar Organizaţia Naţiunilor Unite nu poate reprezenta toate popoarele lumii dacă unele state nu sînt admise în ea. Mai ales noi simţim de mult că nerecunoaşterea de către Organizaţia Naţiunilor Unite a Marei Republicii Populare Chineze este nu numai un fenomen anormal şi care nu corespunde spiritului Cartei, dar constituie o primejdie pentru sprijinirea cauzei păcii şi soluţionarea problemelor internaţionale (aplauze prelungite).

Una din cele mai vitale probleme ale zilei este problema Extremului Orient, dar nici ea nu poate fi soluţionată fără bunăvoinţă şi colaborarea Republicii Populare Chineze.

Am credinţa că într-un viitor apropiat vom vedea Republica Populară Chineză ocupîndu-şi locul legitim în Organizaţia Naţiunilor Unite, (aplauze furtunoase) şi că încercările întreprinse în scopul soluţionării problemei Extremului Orient vor avea un succes tot mai mare.

Trăim într-o lume viabilă, ce se dezvoltă, care păşeşte înainte spre noi descoperiri şi triumfuri, lume în care omul dispune de o forţă mereu crescîndă.

Să sperăm că această forţă va fi pusă sub control şi va fi condusă de înţelepciune şi toleranţă şi că fiecare ţară îşi va aduce contribuţia spre binele general.

Am fost profund impresionat de marile realizări ale Uniunii Sovietice. Am văzut transformările din această uriaşă ţară, obţinute datorită hărniciei poporului ei şi marei năzuinţe care îl face să progreseze pe calea îmbunătăţirii propriilor sale condiţii.

Sînt încîntat de muzica şi dansurile, precum şi de baletul neîntrecut pe care l-am văzut. Cel mai mult m-a impresionat uriaşa grijă a statului şi poporului pentru copiii şi tînăra generaţie a acestei mari ţări.

Vreau să vă mulţumesc încă odată dumneavoastră, domnule prim ministru şi guvernului dvs. şi poporului dvs. pentru prietenia şi ospitalitatea lor generoasă. Poporul Indiei vă urează bunăstare şi năzuieşte să colaboreze cu dvs. în numeroase domenii de activitate comună pentru binele ţărilor noastre şi al întregii omeniri (aplauze furtunoase).

Trăiască prietenia şi colaborarea dintre popoarele noastre şi celelalte ţări ale lumii, spre binele omenirii (aplauze furtunoase).

Cuvîntarea preşedintelui Consiliului de Miniştri al U. R. S. S., N. A. BULGANIN

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite textul cuvîntării rostite la 21 iunie de preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, pe stadionul „Dinamo" din Moscova, la mitingul consacrat prieteniei dintre Uniunea Sovietică şi India.

Tovarăşi!

Stimate prim ministru! Prieteni!

În numele guvernului sovietic, în numele reprezentanţilor oamenilor muncii din Moscova adunaţi aci şi al întregului popor sovietic, precum şi în numele meu personal, mulţumesc stimatului nostru oaspete, primul ministru al Republicii India, dl Nehru, pentru cuvintele calde şi prieteneşti spuse despre patria noastră. Nouă, oamenilor sovietici, ne este plăcut să auzim aceste cuvinte din partea domnului Nehru, care ne este cunoscut ca unul din conducătorii eminenţi ai luptei poporului indian pentru independenţa naţională, ca un curajos luptător pentru cauza păcii (aplauze furtunoase).

Oamenii sovietici l-au întîmpinat pe domnul Nehru pe pămîntul lor cu o deosebită căldură, bucurie şi cu un sentiment de sinceră prietenie, văzînd în el un reprezentant şi un sol al marelui popor indian.

Între ţara noastră şi India există de multă vreme relaţii prieteneşti. Hărnicia şi talentul poporului Indiei, multinaţional, de 400 milioane, care de-a lungul istoriei sale multiseculare a creat nepieritoare monumente ale culturii, năzuinţa sa statornică spre libertate şi independenţă naţională, dragostea sa statornică de pace, şi-au cîştigat respectul profund şi simpatia fierbinte a popoarelor ţării noastre (aplauze).

Oamenii sovietici urmăresc cu mare interes şi simpatie eforturile pe care le depune marele popor indian pentru a creea în ţara sa o societate după model socialist şi salută succesele obţinute de el în domeniul economiei şi al industriei naţionale.

Relatiile sovieto-indiene se întemeiază pe o bază trainică şi de nădejde. Ele se bazează pe principiile respectării reciproce a integrităţii teritoriale şi suveranităţii, neagresiunii, neamestecului reciproc în treburile interne, egalităţii şi avantajului reciproc, coexistenţei paşnice.

Aceste principii ale politicii externe de pace au fost proclamate de India şi Republica Populară Chineză. Ulterior, la ele au aderat Birmania şi Iugoslavia, iar după aceea, după cum a spus deja aici domnul Nehru, ele au fost aprobate la conferinţa de la Bandung de către 29 de ţări ale Asiei şi Africii şi au intrat în declaraţia cu privire la întărirea păcii internaţionale şi colaborării, adoptată de această conferinţă. Guvernul sovietic aprobă de asemenea aceste principii şi consideră că ele ar putea deveni platforma comună a tuturor popoarelor în opera de menţinere şi întărire a păcii (aplauze).

Relaţiile sovieto-indiene constituie o confirmare convingătoare a justeţei tezei cu privire la posibilitatea coexistenţei paşnice şi colaborării statelor cu diferite sisteme social-politice, teză proclamată de marele Lenin.

Ceea ce apropie în mod deosebit Uniunea Sovietică şi India este năzuinţa invincibilă spre pace şi prietenie cu toate popoarele, lupta pentru înlăturarea încordării din relaţiile internaţionale. Popoarele noastre, ocupate cu munca lor paşnică constructivă, nu vor război. Fiecare pe calea sa, ele păşesc spre o viaţă nouă, mai bună.

Asigurarea păcii şi securităţii popoarelor a fost totdeauna şi rămîne ţelul principal şi principiul suprem al politicii externe a Uniunii Sovietice. În ultimul timp Guvernul sovietic a luat o serie de noi măsuri îndreptate spre destinderea încordării existente în relaţiile internaţionale şi spre înlăturarea neîncrederii în relaţiile dintre state.

Aceste măsuri sînt: încheierea Tratatului de stat cu Austria, propunerile guvernului sovietic în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armei atomice şi înlăturării primejdiei unui nou război, normalizarea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Iugoslavia, propunerea cu privire la stabilirea unor relaţii diplomatice şi comerciale între U.R.S.S. şi Republica Federală Germană, tratativele sovieto-japoneze şi altele.

Guvernul sovietic s-a declarat de acord să participe la conferinţa şefilor guvernelor celor patru puteri, care urmează să se deschidă la 18 iulie la Geneva. Noi pornim de la faptul că ţelul conferinţei va fi micşorarea încordării internaţionale şi întărirea încrederii în relaţiile dintre state. Vom depune toate eforturile pentru ca acest ţel să fie realizat şi sperăm că şi ceilalţi participanţi la această conferinţă vor tinde spre acelaşi lucru (aplauze furtunoase prelungite).

Contribuţia adusă de Uniunea Sovietică la cauza întăririi păcii, este întîmpinată de aprobarea şi sprijinul tuturor popoarelor iubitoare de pace, printre care şi de poporul indian.

Poporul sovietic la rîndul său, apreciază mult marea contribuţie pe care a adus-o în ultimul timp India la cauza păcii.

Datorită participării active a Indiei alături de Uniunea Sovietică şi de Republica Populară Chineză a fost stabilit armistiţiul în Coreea şi s-a pus capăt acţiunilor militare în Indochina.

India a fost una din iniţiatoarele convocării conferinţei de la Bandung a ţărilor Asiei şi Africii care a constituit o contribuţie importantă la cauza luptei popoarelor din Asia şi Africa pentru drepturile şi independenţa lor, la cauza întăririi păcii generale.

India la fel ca şi Uniunea Sovietică se pronunţă pentru reducerea armamentelor şi forţelor armate şi pentru interzicerea armei atomice şi cu hidrogen. Sperăm, că în dl. Nehru şi în guvernul Indiei vom avea un aliat şi un prieten la înfăptuirea programului larg şi radical propus de Guvernul Sovietic pentru reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice şi cu hidrogen (aplauze furtunoase).

India şi Uniunea Sovietică depun eforturi comune pentru rezolvarea cu succes a problemei Taivanului ţinînd seama de interesele naţionale ale poporului chinez.

Lupta comună a Indiei şi Uniunii Sovietice pentru a se acorda Republicii Populare Chineze locul ei legitim în Organizaţia Naţiunilor Unite se bucură de o deosebită recunoştinţă din partea tuturor popoarelor iubitoare de pace (aplauze furtunoase, prelungite).

Ducînd o luptă activă pentru înlăturarea încordării existente în relaţiile internaţionale, pentru pace şi colaborare între popoare, Uniunea Sovietică şi India se călăuzesc neîncetat de principiile expuse în Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite.

La San Francisco s-a deschis ieri sesiunea jubiliară consacrată celei de-a 10-a aniversări a Organizaţiei Naţiunilor Unite. În toate părţile lumii, oamenii aşteaptă cu mari speranţe sesiunea jubiliară să servească drept început al unor noi măsuri avînd drept scop asigurarea păcii şi securităţii internaţionale.

În numele ţării noastre, salut astăzi sesiunea jubiliară consacrată celei de-a 10-a aniversări a Organizaţiei Naţiunilor Unite şi exprim urarea fierbinte a popoarelor Uniunii Sovietice şi a guvernului sovietic ca acest organ al popoarelor lumii să continue să lucreze stăruitor pentru înfăptuirea idealurilor Cartei O.N.U. în interesul păcii generale şi securităţii. Ţara şi guvernul nostru vor depune toate eforturile pentru a contribui la înfăptuirea acestor ţeluri nobile (aplauze furtunoase).

Colaborarea dintre Uniunea Sovietică şi India nu se limitează la domeniul relaţiilor internaţionale.

Vorbind despre prietenia şi colaborarea dintre Uniunea Sovietică şi India, nu se poate să nu fie relevată lărgirea sistematică a legăturilor economice pe baza avantajului reciproc, precum şi a legăturilor culturale care contribuie la apropierea continuă dintre popoarele noastre.

Fără îndoială că vizita domnului Nehru în Uniunea Sovietică, contactul apropiat cu poporul sovietic şi stabilirea unui contact personal cu conducătorii Uniunii Sovietice vor servi cauzei dezvoltării şi întăririi continue a prieteniei şi colaborării între ţările noastre. Este îmbucurător pentru mine să relev că, schimbul de păreri care a avut loc între noi a arătat că există înţelegere reciprocă şi unitate de vederi într-o serie întreagă de probleme de cea mai mare însemnătate pentru slăbirea încordării existente în relaţiile internaţionale (aplauze furtunoase, prelungite).

În timpul vizitei în Uniunea Sovietică, domnul Nehru a avut posibilitatea de a se convinge personal că poporul sovietic năzuieşte sincer spre menţinerea şi consolidarea păcii. Domnul Nehru a avut, fără îndoială şi posibilitatea de a se convinge de profunzimea şi sinceritatea sentimentului de simpatie şi prietenie pe care popoarele ţării noastre îl nutresc faţă de popoarele Indiei (aplauze furtunoase).

În numele poporului sovietic şi al guvernului U.R.S.S. vă transmit dumneavoastră domnule prim-ministru, guvernului Indiei, întregului popor indian, salutul nostru şi vă urez succes pe calea dezvoltării şi înfloririi Indiei (aplauze furtunoase, prelungite, urale).

Trăiască prietenia şi colaborarea între popoarele Uniunii Sovietice şi Indiei!

Să crească şi să se întărească prietenia sovieto-indiană spre binele popoarelor ambelor ţări, spre binele păcii şi securităţii generale! (Toţi se ridică în picioare. Aplauze furtunoase, prelungite, urale).

Convorbire între N. A. Bulganin şi J. Nehru

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite:

La 21 iunie a avut loc la Kremlin o convorbire între preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin şi primul ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru.

La convorbire au fost de faţă persoanele care îl însoţesc pe J. Nehru: N. R. Pillai, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii India, A. Hussein, şeful departamentului pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al Republicii India, K. P. S. Menon, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii India în U.R.S.S şi P. N. Kaul, primul secretar al ambasadei Republicii India în U.R.S.S.

Din partea sovietică la convorbire au fost de faţă: A. A. Gromiko şi V. V. Kuznetov, prim locţiitori al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Convorbirea s-a desfăşurat într-o atmosferă de cordialitate.

Azi se deschide la Helsinki Adunarea Mondială a Păcii

HELSINKI 21. (De la trimisul special „Agerpres"). — În oraşul alb al Nordului, Helsinki, peste 2.000 de oameni, din peste 75 de ţări, se întîlnesc animaţi de dorinţa de a realiza o etapă importantă pe calea înţelegerii între toţi cei care vor să asigure omenirii un viitor eliberat de teamă, neîncredere şi ură.

Finlanda, ţara soarelui de miazănoapte îşi oferă ospitalitatea Adunării Mondiale a Păcii.

În aceste zile ale solstiţiului de vară, capitala ţării gazdă trăieşte clipă de clipă evenimentul ce-l constituie Adunarea Mondială a Păcii.

Pe coloanele bulevardului central privirile trecătorului se opresc asupra desenului afişat pretutindeni al artistului elveţian Hans Erni reprezentînd „Două mîini ţinînd un porumbel alb". În tramvaie, printre reclamele de tot felul, „mîinile cu porumbelul" exprimă sugestiv noţiunea de „rauha". În limba finlandeză „rauha" înseamnă pace. „Rauha" este primul cuvînt finlandez pe care îl învaţă aici chinezii, indienii, brazilienii, francezii, canadienii, sovieticii şi romînii.

Pe marginea lacului înălbit de mii de pescăruşi, pe platformele gării centrale, pe aleile din jurul stadionului olimpic sau în sala de concerte „Messuhalli", pe cheiurile portului, finlandezii se întorc plini de curiozitate spre oaspeţi cu diferite porturi, spre femeile cu şaluri din Calcutta, spre grupurile vesele de sud-americani, francezi sau italieni. Cuvîntul „Rauha" se aude peste tot.

O bună parte din delegaţi sînt găzduiţi în case particulare. În ciuda dificultăţilor de limbă, prin gesturi şi nenumărate atenţii, gazdele vor să arate oaspeţilor că înţeleg să-i primească „nu ca pe oricine". Şi de acum încolo, pentru fiecare din cei 2.000 delegaţi Finlanda va fi sinonim cu cel de ospitalitate.

HELSINKI (de la trimisul special „Agerpres"). — Luni seara a sosit în capitala Finlandei delegaţia poporului romîn la Adunarea Mondială a Păcii. Delegaţia este condusă de prof. universitar Lothar Rădăceanu, vice-preşedinte al Comitetului Naţional pentru apărarea păcii din R.P.R.

La gara din Helsinki, delegaţia a fost întîmpinată de Risto Holto, jurist, preşedintele Asociaţiei Finlanda-Romînia, E. Aaltonen, compozitor, vice-preşedinte al Asociaţiei de artişti şi scriitori, precum şi de reprezentanţi ai Comitetului de pregătire a Adunării Mondiale a Păcii.

Sesiunea jubiliară a O. N. U.

SAN FRANCISCO 21 (Agerpres). — TASS transmite:

La 20 iunie, după cum s-a anunţat a avut loc la San Francisco inaugurarea solemnă a sesiunii jubiliare a Organizaţiei Naţiunilor Unite.

În faţa clădirii Operei, împodobită sărbătoreşte, în care au loc şedinţele sesiunii, s-au adunat cu mult înainte de deschiderea şedinţei locuitorii oraşului.

Scena operei, unde a luat loc prezidiul, era împodobită cu emblema O.N.U. şi steagurile celor 60 de state membre ale O.N.U. Sala de şedinţe plină pînă la refuz cu delegaţi, oaspeţi şi corespondenţi era neîncăpătoare pentru toţi acei care doreau să participe la lucrările şedinţei.

Asistenţa a întîmpinat cu aplauze apariţia în prezidiu a lui V. M. Molotov, şeful delegaţiei Uniunii Sovietice, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe; în prezidiul şedinţei au luat loc K. V. Kiselev, ministrul Afacerilor Externe al R. S. S. Bieloruse; G. N. Zarubin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A.; A. A. Sobolev, reprezentantul permanent al U.R.S.S. la O.N.U. Dulles, secretarul de stat al S. U. A.; Dixon, reprezentantul permanent al Angliei la O.N.U.; Pearson, ministrul Afacerilor Externe al Canadei şi alţii.

La ora 15, ora locală, preşedintele sesiunii jubiliare a O.N.U., Van Kleffens, preşedintele celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., a anunţat deschiderea sesiunii jubiliare.

Van Kleffens a dat cuvîntul preşedintelui S.U.A.

Eisenhower a declarat că „guvernul S.U.A. sprijină intenţiile şi ţelurile Organizaţiei Naţiunilor Unite şi speranţele care au însufleţit pe întemeietorii ei".

Vorbind despre apropiata conferinţă a şefilor guvernelor celor patru puteri, Eisenhower a declarat că nu ştie dacă vor fi adoptate „hotărîri care vor pune bazele lichidării groaznicului mecanism al fricii, neîncrederii şi înarmărilor, creat după terminarea celui de al doilea război mondial". După părerea lui, succesul conferinţei va fi asigurat în cazul cînd toţi participanţii ei vor fi credincioşi spiritului Organizaţiei Naţiunilor Unite şi devotaţi principiilor Cartei ei. „Cei care reprezintă Statele Unite ale Americii — a asigurat preşedintele — se vor strădui să menţină această realitate şi această orientare spre un ţel precis".

Declarînd în continuare că „una din obligaţiile primordiale ale fiecărei ţări constă în asigurarea apărării sale", Eisenhower a justificat pe această bază existenţa blocurilor militare.

Preşedintele şi-a exprimat speranţa că „cu timpul" uriaşele înarmări vor deveni inutile. „Sperăm, a spus el, că atunci cînd se va reuşi să se obţină un anumit succes în domeniul dezarmării, fiecare din aşa-numitele mari puteri îşi va aduce aportul la O.N.U. în scopul accelerării progresului tehnic şi economic al regiunilor mai puţin productive defalcînd în acest scop o parte din fondurile economisite la cheltuielile militare".

„Pe noi, a declarat în continuare Eisenhower, şi cred că şi majoritatea celorlalte ţări, ne uneşte şi o altă speranţă — că toate guvernele se vor abţine de la încercări proprii şi de la sprijinirea încercărilor altora de a răsturna, supune, submina sau distruge alte guverne, pentru a-şi asigura avantaje politice sau materiale sau din cauza deosebirilor filozofice, religioase sau ideologice".

În încheiere preşedintele a declarat că „Statele Unite nu-şi vor precupeţi eforturile în numele păcii".

Secretarul general al O. N. U., Hammarskjoeld, a ţinut o scurtă cuvîntare în care a subliniat marea răspundere pe care o are O.N.U. faţă de popoarele lumii.

SAN FRANCISCO 21 (Agerpres). — TASS transmite:

La 20 iunie, şeful delegaţiei Uniunii Sovietice la sesiunea jubiliară a O.N.U., V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., a oferit un dejun în cinstea delegaţiilor Olandei, Danemarcei, Yemenului, Luxemburgului, Arabiei Saudite şi Suediei la sesiunea jubiliară a O.N.U.

★

SAN FRANCISCO 21 (Agerpres). — TASS transmite:

La 21 iunie ora 10,00, ora locală, s-a deschis şedinţa de dimineaţă a sesiunii jubiliare a O.N.U. În şedinţă au luat cuvîntul Spaak, ministru al Afacerilor Externe al Belgiei, Mac Millan, ministru al Afacerilor Externe al Angliei, De Fre Valle, reprezentantul Braziliei în O.N.U., Haled Azen, ministru al Afacerilor Externe al Siriei, Hansen, primul ministru şi ministru al Afacerilor Externe al Danemarcei, Olsen, ministru al Afacerilor Externe al statului Chile, Dukuli, secretar de stat ad-interim al Liberiei.

SCURTE ŞTIRI

● Prezidiul Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. a adoptat zilele trecute hotărîrea de a convoca la Moscova o sesiune a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. consacrată problemelor ştiinţifice şi tehnice legate de folosirea energiei atomice în scopuri paşnice.

Sesiunea se va deschide la 1 Iulie. Prezidiul Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. a invitat la această sesiune oameni de ştiinţă din 41 de ţări ale lumii.

● La 19 iunie, Boleslaw Bierut, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, care se află în prezent în Silezia Inferioară, a vizitat cooperativa agricolă fruntaşă „Marszovice" din voevodatul Wroclaw. În aceeaşi zi Boleslaw Bierut a asistat la spectacolul Teatrului „Polski" din Wroclaw. La 20 iunie, Boleslaw Bierut a vizitat cooperativa agricolă de producţie din Milin, una dintre cooperativele fruntaşe ale voevodatului Wroclaw.

● În conformitate cu planul social pe 1955, în Iugoslavia se desfăşoară mari lucrări de construcţii feroviare. După cum anunţă ziarul „Vecerne Novosti" se construieşte o cale ferată principală Belgrad-Bor. Două noi căi ferate se construiesc în Macedonia; de la Kumanovo la Kriva Palanka şi de la Bakarno-Gumno la Sopotniţa.

● Luptele dintre trupele guvernamentale şi armata sectei Hoa Hao continuă cu înverşunare. Ştiri din zona luptelor arată că secta Hoa Hao a aruncat în luptă batalioane militare compuse din femei.

● Greva docherilor din principalele porturi britanice a intrat în cea de a cincea săptămînă.

În acelaşi timp continuă în porturile Liverpool şi Southampton greva celor peste 1.300 de marinari de pe vasele de pasageri.

● Agenţia France Presse anunţă că la 20 iunie guvernul francez l-a numit pe Gilbert Granval, rezident general al Franţei în Maroc, în locul lui Francis Lacoste. Pînă în prezent Granval a fost şeful misiunii diplomatice din Sarre.

Campionatele europene de volei

Marţi dimineaţa s-a jucat un singur meci din cadrul turneului final masculin al campionatului european de volei.

Echipa R.P.R. a repurtat victoria asupra echipei Franţei cu scorul de 3—0 (15—10; 15—7; 15—11), printr-un joc superior celor prestate în ultimele două meciuri ale turneului.

Aproape 20.000 de spectatori au umplut marţi seara tribunele din parcul sportiv Dinamo unde continuă să se desfăşoare întrecerile din cadrul campionatelor europene de volei.

Cu un mare interes era aşteptat meciul dintre echipele masculine ale U.R.S.S. şi R. Cehoslovace, întîlnire care prezenta o deosebită importanţă în lupta pentru titlu. Echipa Uniunii Sovietice a repurtat o victorie strălucită cu 3-2 după un joc pasionant, de un excelent nivel tehnic.

Echipa R. P. Bulgaria a întrecut mult mai greu decît s-ar fi aşteptat reprezentativa R. P. Polone cu scorul de 3-2 (15-12, 6-15, 15-11, 12-15, 15-6). O victorie preţioasă a repurtat echipa R. P. Ungară întrecînd cu 3-2 (10-15, 12-15, 15-6, 15-10, 15-5), reprezentativa R.P.F. Iugoslavia.

După cea de a treia zi a turneului final în clasament conduc echipele U.R.S.S. şi R. P. Bulgaria, avînd fiecare cîte trei victorii din tot atîtea posibile. Pe locurile 3 şi 4 se găsesc echipele R. Cehoslovace şi R.P.R. cu cîte două victorii.

Întrecerile de astăzi se vor desfăşura după următorul program: Teren 1: ora 8,30: R. P. Polonă — R. P. Ungară (m), R. Cehoslovacă — Franţa (m), ora 16,30 R. P. Polonă — R.P.R. (f), U.R.S.S. — R.P.F. Iugoslavia (m), R.P. Bulgaria — R.P.R. (m). Teren 2: ora 8,30: Belgia — Italia (m), Austria — R.P. Albania (m). Teren 3: ora 8,30: R. Cehoslovacă — R.P. Bulgaria (f), R.P. Ungară — U.R.S.S. (f), ora 17: Egipt — Finlanda (m).

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60 10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.68.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".